

N:o 31.

Af Herr **Rydin**: Om anslag till löneförhöjning åt lärare m. fl. vid universiteten och Karolinska mediko-kirurgiska institutet.

Sedan lärarne vid folkskolorna, vid elementarläroverken och seminarierna genom statsanslag fått löneförbättringar fastställda, och således universitetet är den enda af de allmänna undervisningsanstalterna, som ej kommit i åtnjutande af denna förmån, synes billigheten fordra, att en förbättrad ekonomisk ställning äfven tillförsäkras dess lärare och tjänstemän, hvilket äfven gäller Karolinska mediko-kirurgiska institutet. Dessa anspråk synas så mycket mera förtjenta af uppmärksamhet, som alla öfriga läroverk, hvilka ej äro under omorganisation, fått definitiv löneförbättring och vid universiteten dess extra ordinarie lärare, docenterna, som ej hafva något offentligt åliggande, fått sin ställning förbättrad genom det vid senaste riksdag förhöjda anslaget till docent-stipendier. Till följd häraf och då Kongl. Maj:ts proposition om statsverkets tillstånd och behof ej innehåller någon framställning om definitiv löneförbättring för universitetet, vågar jag, i förlitande på den välvilja, som Riksdagen och dess Stats-Utskott städse visat vid fråga om understöd åt landets bildningsanstalter, vända mig till Riksdagen med denna motion för att utverka den förbättring af universitets-lärares ekonomiska ställning, som både för universitetets egen och för dess nuvarande lärares skull är af högsta behof påkalladt, hvilket ock i allmänhet är erkänt. (Jemför Justitie-ombudsmannens embetsberättelse till denna Riksdag, sid. 47). Jag har ansett mig så mycket mera manad att fästa Riksdagens uppmärksamhet härå, som af vigt är att Riksdagen, vid pröfning af de i Kongl. Maj:ts proposition gjorda framställningar om nya lärareplatser, erhåller kännedom om de anslag, som erfordras för att betrygga redan befintlige lärares ställning och för att genom öppnande af utsigt till någorlunda betryggad ställning sätta universitetet i stånd att vid sig fästa lofvande unga män, hvilka eljest naturligtvis välja banor,

som både säkrare och med mindre uppoffringar och ansträngningar leda till framtida befordran.

Hvar och en som intresserar sig för universitetets förkofran kan ej undgå att inse, att den för dess lärare bestämda lön, 4,500 Kronor för en professor och 2,000—2,500 Kronor för en adjunkt, är både i förhållande till de anspråk, som ställas på universitetet, och till det arbete och de uppoffringar, som äro förenade med de akademiska befordringsgrunderna, allt för ringa. Universitetslärarens ekonomiska ställning är, jemförd med forna tiders förmåner, i en betänklig grad försvagad. Då varande aflöning var i och för sig mera värd och mera tillräcklig för lefnadskostnaderna, än nu, då prisen i vårt land äro beroende af världsmarknaden, hvartill kom att, efter den tidens sed och tänkesätt samt befordringsgrunder, universitetsläraren, med sin rätt till dubbla tjänsteårsberäkning, i präbendepastorat eller befordran till de förnämsta pastoraten hade utvägar att få sina lönevilkor förbättrade, i stället för att nu professorsplatsen i vanliga fall är den högsta befordran och professorslönen den högsta aflöning, som på den akademiska banan kan vinnas.

Nu varande förhållanden äro icke nya, om ock med hänsyn till senaste tiders ytterligare prisstegring ställningen kännes ännu mera tryckande än förr. — Upsala universitets Konsistorium ingick redan år 1865 till Kongl. Maj:t med begäran om löneförhöjning för samtliga ordinarie lärare, utom domprosten, hvars löneförmåner vida öfverstiga det belopp, som kan såsom normal lön ifrågasättas, och professor Skytteanus, som aflönas af en enskild stiftelse. Universitetet hemställde då, att, i öfverensstämmelse med grunderna för elementarläroverkens lärares aflöning, professor skulle åtnjuta ålderstillägg hvart femte år, tills han erhöle 6,000 Kronor i lön, och adjunkt gå upp i högre lönegrader efter tjänsteålder lika med lektor. Universitetet ansåg sig ega befogade anspråk på en löneförbättring efter nämnda grunder vid jemförelse med den aflöning, som redan då tillkom rektorerna vid högre elementarläroverk, samt professorerna i Lund, hvilkas spanmåslöner före år 1869 uppgingo till ej litet högre belopp än professorslönerna i Upsala, oaktadt lärarnes i Upsala tjänstgöring med dess betydligt högre studentantal och deraf beroende tentamina var mera ansträngande än i Lund. Denna Upsala universitets hemställan ledde ej då till någon påföljd, hvilket ej heller var att vänta med då varande finansiela förhållanden. Universitetet uppsköt derföre förnyelsen af sin hemställan, tills dessa hinder kunde anses aflägsnade.

Sedan emellertid universitetets adjunkter i Maj 1873 ingått till Kongl. Maj:t med underdånig ansökan om vidtagande af nödiga åtgärder för åstadkommande af en väl behöflig löneförbättring för universitetsadjunkterna och efter det chefen för Ecklesiastik-departementet på Kongl. Maj:ts befallning anmodat Kanslers-embetet att före utsatt tid till Kongl. Maj:t inkomma med underdånigt förslag till löneförhöjning, återupptog Upsala universitet i hufvudsakliga delar sitt år

1865 framställda förslag med löneförhöjning i form af ålderstillägg samt särskildt arvode för vissa adjunkter, som hade en mera fristående medlärareverksamhet. Lunds universitet anhöll om löneförbättring för världsliga fakulteternas professorer och adjunkter i form af ett bestämdt anslag af 1,000 Kronor för professor och 500 Kronor för adjunkt. Samtliga dess teologie professorer och adjunkter uteslötos, såsom redan högre aflönade, än som begärdes för de världsliga fakulteterna. Kanslers-embetet gillade icke Upsala universitets Konsistorii förslag med ålderstillägg för professorerna, utan, med anslutning till hvad Lunds Konsistorium begärt, föreslog, att lönerna borde ökas med 1,000 Kronor för samtliga professorerna i Upsala och de penningelön åtnjutande professorerna i Lund, samt med 500 Kronor för de professorer i Lund, i hvilkas lön spanmål ingår, hvarigenom professorslönen komme att uppgå till 5,500 Kronor; och att för adjunkterna samtliga löner skulle ökas med 500 Kronor, så att adjunktslönen skulle blifva 2,500—3,000 Kronor, hvarjemte föreslogs särskildt arvode för vissa adjunkter, som ega en särskild undervisningsskyldighet utöfver den, som eljest åligger adjunkt. — Karolinska institutet ingick samma höst med ett på särskilda grunder bygd förslag. Kongl. Maj:t, i sin proposition till föregående Riksdag, föreslog dyrtidstillägg till belopp, som, om det beviljats, skulle ha förhöjt lönerna till nära 6,000 Kronor (5,850) för professor och 2,600, 3,250 Kronor för de båda lönegraderna för adjunkt, hvilket dyrtidstillägg likasom för alla andra tjenstemän af Riksdagen nedsattes till 20 procent af lönen.

Då emellertid lärarne vid elementarläroverken, pedagogier och seminarier fått sina löner reglerade på fast stat och således de *allmänna* läroverken utom universiteten erhållit definitiv löneförbättring, ingingo båda universiteten, Lunds Konsistorium den 7 September och Upsala Konsistorium den 30 Oktober, samt Karolinska institutet i November sistlidna år med förnyad ansökning om utverkande af löneförbättring, och i sin framställning till universitetens Kansler om nya lärareplatser framhöll Upsala universitets Konsistorium särskildt vigten deraf, att lönefrågan ej af denna framställning komme att undanskjutas. Universitetens Kansler tillstyrkte i underdånigt memorial af den 28 November sistlidna år till hufvudsaklig del hvad universiteten och Karolinska institutet begärt, hvadan, och då den komité, som är tillsatt för reglering af embetsmännens löner ej fått sig nppdraget att taga någon befattning med universitetens löneförhållanden, denna fråga kunde anses utredd och således förtjent att behjertas, helst nästan alla undervisningsanstalter för fackbildning, ja alla, som icke varit föremål för omorganisation eller pröfning af komité, såsom fallet är med de tekniska läroverken och veterinär-undervisningen m. fl., erhållit definitiv lönereglering. Så fastställdes sådan för de tre krigsläroverken, landtbruks-institutet och navigationsskolorna af sistlidna års Riksdag, och till denna Riksdag har Kongl. Maj:t gjort framställning härom för Skogsinstitutet. Härtill kommer slutligen, att de flesta stater och korpser,

hvilkas löneförhållanden lika med universitetens, ej handläggas af den för de civila embetsverkens omorganisation och löne reglering tillsatta komité eller eljest äro ifrågasatte till omorganisation, fått sina löneförhållanden undantagna från dyrtidstilläggsprovisoriet och löneförbättring fastställd eller föreslagen att fastställas, såsom fallet är med Högsta Domstolen, Häradshöfdingarne, Kongl. Kansliets tjänstemän, Fångvårdsstaten utom centralstyrelsen, Utrikes departementet, Arméens befäl, Sjöförsvarsstationernes embetsmannapersonal, Marin-ingenjörstaten, Geografiska karteverkets och Geologiska undersökningens personal, Jernvägstrafikstaten utom General-direktören, Landtbruksakademiens tjänstemän, Läns-agronomerne, Stuteri-överstyrelsen, Tull-, Post- och Telegraf-staterna, Skogsstaten utom styrelsen samt Hospitals-tjänstemannastaten, så att, med undantag af Läkarestaten och Landtstaten, hvilkas inkomster endast till mindre del äro beräknade på statsbidrag, samt de lärda samfunden, till hvilka staten hufvudsakligen förhåller sig såsom mecenat, Universiteten och Karolinska institutet äro de enda offentliga verk, som kvarstå på dyrtidstilläggsstat utan att vara föremål för omorganisation.

Då således det ej kan betraktas såsom ett undantag, utan snarare såsom en följdriktighet med hänsyn till den för de flesta läroverk genomförda löne reglering och den mängd andra stater och korpser som redan vunnit eller föreslagits att komma i åtnjutande af en sådan förmån, vågar jag hoppas, att Riksdagen välvilligt upptager denna motion. Att den ifrågasatta löneförbättringen till 6,000 Kr. för professor och 3,000 Kr. för adjunkt ej kan anses för högt tilltagen, derom kunna meningarne vara ense, om man tager någon kännedom om universitetsförhållanden och jemför dem med hvad som anses för skälig aflöning för, jag vill ej tala om dem, som äro anställda i industriens tjänst, utan för statens embetsmän. De anspråk som med skäl ställas på rikets högsta undervisningsanstalter, fordra, att innehafvarne af lärareplatserna derstädes kunna, efter de omkostnader för studier, lärdomsprof, bibliotek, som tynga framstegen på denna bana, se upp till professorsplatserna derstädes, såsom i ekonomiskt hänseende beredande en utkomst, som är tillräcklig för att utan skuldsättning betrygga underhållet af sig med familj. Så är för närvarande ej förhållandet. Den, som ej eger enskild förmögenhet, måste utöfver lönen förskaffa sig en årlig inkomst, som ej så litet öferskrider dyrtidstillägget. Kan ej erforderligt belopp anskaffas, eller inträffar sjukdom, förestår skuldsättning. Dessa förhållanden måste afskräcka den, som saknar egna medel, att välja den akademiska banan, helst denna i och för sig genom de få platser, som i hvarje vetenskap finnas, erbjuder mer än på andra vägar osäkra utsigter till befordran, särskildt nu sedan elementarläroverkens lärare fått sina löner bestämda så att lektorerna kunna ernå en lönegrad, som motsvarar professors nuvarande lön och vida öfverträffar akademi-adjunktens, å hvilken plats den skickligaste kan få stanna ända in på femtioårs-talet. Den förhöjning och tillökning af docent-stipendier, som vid sista riksdagen på grund af Kongl. Maj:ts proposition beviljades, är ej egnad att åt universitetet bevara de bättre

lärarekrafterna. Docenternes förbättrade ställning kommer lika mycket om ej mera elementarläroverket till godo. Genom de utsigter detsamma gifver till ett säkert löneavancement och till rektorsplatser, som bereda större löneförmåner än hvad professoratet gifver, drager elementarläroverket ofta de mest framstående yngre lärarne till sig och behåller dem för alltid, enär universitetslärarens ställning ej är egnad att uppmuntra den till lektor en gång befordrade att egna sig åt vetenskapens tjänst för att återvända till universitetet såsom ordinarie lärare. Söker han befordran utom läroverket, vänder han sig till det presterliga kallet, hvilket vida mer än det akademiska lemna honom en betryggad ställning. Dessa förhållanden beröra hufvudsakligen den filosofiska fakultetens lärare. Kastar man en blick på de öfriga fakulteterna, gestalta sig förhållandena ännu sämre. Upsala teologiska fakultets professorer med undantag af förste teologie professorn, för hvilken löneförhöjning ej ifrågasatts, kunna ej jemföras i inkomster med innehafvare af andra klassens pastorat. Juridiska fakulteten kan ej konkurrera med den civila embetsmannabanan, vid fråga om att fästa de utmärktare anlagen. För att ej tala om de högsta platserna, hvilka utgöra föremål för ärelystnadens drömmar och således ej kunna med säkerhet påräknas, så har hvar och en arbetsam embetskandidat med grundliga studier utsigt till säker befordran inom viss beräknelig tid, som gifver honom en mera trygg ställning än universitetslärarens. Så är förhållandet med domsagor, rådsplatser, landssekreterare-, borgmästare-platser m. fl.; till och med befattningar, för hvilka ej erfordras aflagd embetsexamen, t. ex. bankokommissarier och vissa tullförvaltareplatser. Juris-adjunkt, som användes i praktiska värf, kan dessutom räkna på en inkomst, som vida öfverträffar professorslönen, medan professors-vikariat framstår såsom en börda, som mången gång kan bringa ekonomisk förlust. Hvad medicinska fakulteten angår, behöfver man blott påpeka den skilnad i ekonomisk ställning, som uppstår för den skicklige vetenskapligt bildade medicine doktorn, som egnar sig åt teoretisk och åt praktisk verksamhet, för att finna den försakelse, som den, som i egenskap af lärare ingår i medicinska fakulteten, underkastar sig. Jag har hört en framstående samvetsgrann lärare, som ännu kvarstår i adjunktsgaden, uppgifva sin ekonomiska förlust till 40,000 Kr. genom det utbyte, han gjort af en lofvande läkarepraktik mot fakultetslärareplatsen. Under sådana förhållanden bör det ej förundra, om man anser för sin pligt att fästa uppmärksamheten på universitetets billiga kraf på omhuldande från statens sida. Jemförelsen med Norge och våra grannriken Finland och Danmark gifva vid handen, att universitetslärarens aflöning der är högre både i och för sig och i förhållande till hvarterda landets embetsmän. Vi förbigå här den senare jemförelsepunkten och fästa oss blott vid den förra. I Norge, hvarest numera ej finnes mera än en läraregrad, kan professorn från 4,000 Kr. stiga i aflöning till 6,400 Kr., och har förhöjning i anslaget blifvit för Stortinget föreslagen. I Köpenhamn kan man uppstiga i lön till 6,800 Kr. I Finland uppgår högsta professorslönegraden till 8,000 M:k och är af tillsatt komité föreslagen att höjas till 9,000

M:k, hvartill kommer särskild aflöning för dekanus, inspector nationis och för rektor till tredubbla beloppet i jämförelse med rektors-arvodet hos oss.

I fråga om det belopp, som bör bestämmas för en *professors-lön*, kan man ej undgå att finna billigheten deraf att den ej sättes lägre än rådslönerna. Med afvikelse från den mening, som af Upsala universitet förr yttrats, hafva de båda öfriga läroverken ansett lönen böra bestämmas till ett fast belopp utan ålderstillägg; och såsom skäl därför talar den olika ålder, i hvilken den ene eller andre allt efter sig yppande konjunkturer erhåller befordran till professor. Då denna ålder kan vexla så, att förtjenta män fått vänta på sin befordran till dess de öfverskridit 50 år, synes billigheten fordra, att den lön, han slutligen erhåller, är någorlunda jämförlig med kamraters som vunnit tidigare befordran. Med hänsyn till dessa förhållanden kan, efter hvad jag utvecklat, lönen ej billigtvis sättas lägre än till förr omnämnda belopp 6,000 Kr., och hafva jemväl samtliga tre läroverken mötts i förslag, att denna siffra måtte sättas såsom normal-lön, hvaraf en del bör såsom tjänstgöringspenningar beräknas. Till följd af de olika sätt, på hvilka aflöningen utgår, erfordras olika stort lönetillskott för hvartera af de tre läroverken. Vid *Upsala* universitet, hvarest de löner, i hvilka spanmål och, såsom fallet är för de tre teologie professorer, som ifrågakomma till löneförhöjning, inkomster af prebenden ingå, föga skilt sig från penningelönerna, med undantag af professor Kalsenianus, hvilkens lön understiger 4,500 Kr. (jfr. Tablå B vid Bil. 1), erfordras för hvardera af 28 professorer jemte räntmästaren och bibliotekarien 1,500 Kr. samt för fem, i hvilkas löner ingår bostad och derföre åtnjutit 4,200 Kr. i lön, med ett till 600 Kr. förhöjdt värde af bostad, ett tillskott af 1,200 Kr. för hvardera, och dessutom en särskild förhöjning af 500 Kr. för teologie professor Kalsenianus, hvilkens inkomster beräknats till 4,000 Kr. 67 öre. Det erforderliga tillskottet för dessa löner uppgår således till 48,500 Kr. eller 17,800 Kr. utöfver dyrtidstillägget. (jfr Bil. 1 Tablå A.) För *Lunds* universitet, hvarest de löner, i hvilka spanmål ingår, kunna beräknas högre än de vid Upsala universitet befintliga, erfordras 1,000 Kr. lönetillskott för 18 professorer, räntmästaren och bibliotekarien samt 1,500 Kr. för de sex professorer, som åtnjuta penningelön (jfr. Bil. 2), eller inalles 29,000 Kr. eller omkring 20,000 Kr. utöfver det för dem ifrågasatta dyrtidstillägg (jfr. Bil. 2).

För *Karolinska institutets* professorer, af hvilka två ega boställe och några förena med professorsembetet prefektur för klinisk anstalt, som är särskildt aflönad (jfr. Bil. 3 Tablå), har blifvit föreslaget 1,500 Kr. för samtliga utom de två med bostad försedde, för hvilka med en värdering af bostaden till 600 Kr. erfordras 1,200 Kr., således inalles en förhöjning af 11,400 Kr., eller utöfver dyrtidstillägget 4,620 Kr. (jfr. Bil. 3 och dertill hörande Tablå).

Dessa lönetillskott hafva af Kanslers-embetet blifvit föreslagna att på ordinarie stat uppföras, hvarjemte i enlighet med förslag, att en del skulle såsom tjänstgöringspenningar beräknas, Kanslers-embetet föreslagit, att, om Riksdagen bifaller föreslagna lönetillskott, 1,500 Kr. borde beräknas såsom tjänstgöringspenningar, af hvilka

afdrag skulle ske till hela beloppet, om tjänstledighet åtnjutes för helt år och i öfrigt i förhållande till tiden för tjänstledighet, då den ej åtnjutes under ferier eller kortare tid, än en månad, eller till följd af sjukdom, som ej öfverskrider 3 månader, i hvilka fall afdrag ej bör ske. I enlighet med hvad ofvan anförts, får jag föreslå professorslönernas bestämmande.

Hvad adjunktslönerne angår, har Upsala universitet föreslagit, att af dess 25 adjunkter, af hvilka 19 ega en aflöning af 2,500 Kr. och 6 en lön af 2,000 Kr., de 8 till tjänsteåren äldste skulle erhålla ett tillskott af 1,000 Kr., på det lönen må uppgå till 3,500 Kr., de öfrige ett tillskott af 500 Kr., så att lönen för de 11 dernäst äldste uppgår till 3,000 Kr. och för de 6 yngste till 2,500 Kr., hvarförutan för 8 adjunkter, som hafva en mera sjelfständig lärareverksamhet, nemligen adjunkten i pastoralteologi inom teologiska fakulteten, anatomie prosektorn, adjunkten i medicinsk naturalhistoria och kemie-laboratorn inom medicinska fakulteten, samt adjunkten i latinska språket, i fysik, kemie-laboratorn och astronomie-observatorn inom filosofiska fakulteten skulle få sig tilldeladt ett särskildt arvode af 500 Kr. såsom tjänstgöringspenningar, hvarjemte läraren i psykiatri, som är öfverläkare vid Upsala centralhospital, föreslagits att erhålla förhöjning af 300 Kr., motsvarande det honom tillkommande dyrtidstillägg såsom fast anslag. För Lunds universitet är föreslaget ett lönetillskott af 500 Kr. för hvardera af dess adjunkter i världsliga fakulteterna, så att deras löner skulle komma att uppgå för de 12 äldste till 3,000 Kr. och för de 9 yngste till 2,500 Kr., hvarförutan, likasom vid Upsala universitet, föreslagits, att vissa adjunkter till ett antal af 7, nemligen adjunkten i latinska språket för honom åliggande examens-skyldighet och de adjunkter, som äro anställda vid universitetets särskilda institutioner och på grund deraf hafva en ökad tjänstgöring, nemligen astronomie-observatorn, kemie-laboratorn, anatomie-prosektorn, botanices-demonstratorn, adjunkten i fysik och intendenten vid zoologiska institutionen, skulle erhålla särskildt arvode af 500 Kr. såsom tjänstgöringspenningar. Vid Karolinska institutet åtnjuta 8 adjunkter, nemligen e. o. professorerne i rättsmedicin, psykiatri, syfilidologi, materia medica samt adjunkterna i anatomi, kemi, patologisk anatomi och i obstetrik 2,500 Kr., medan adjunkterna i medicin, kirurgi och pediatrik åtnjuta 2,000 Kr. och är för dem föreslagen en förhöjning af 1,000 Kr. såsom tjänstgöringspenningar. Kanslers-embetet har i sina utlåtanden tillstyrkt hvad som begärts af Karolinska institutet och Konsistorium i Lund, men på den grund att det icke kan vara önskvärdt att adjunkter, som sakna utsigt till befördran vid universitetet, kvarhållas der allt för länge, ansåg Kanslers-embetet sig ej böra tillstyrka den af Upsala universitets Konsistorium föreslagna tredje lönegraden. Då, efter hvad jag nyss uppgifvit, för Karolinska institutets adjunkter föreslagits en förhöjning af 1,000 Kr. för hvarje adjunkt, och då komiterade för den tekniska undervisningens ordnande föreslagit, att lektor vid de lägre tekniska skolorna skulle genast erhålla 3,000 Kr. i lön och kunna erhålla ålderstillägg, så att hans lön kan stiga till 4,000 Kr., samt universitets-

adjunktens ställning är sådan, att han aldrig kan med säkerhet beräkna de konjunkturer, som bereda honom förtjent befordran, hvadan ganska utmärkte män gått obefordrade ännu i sin ålders höst, och då vissa platser äro förenade med en särskild tienstgöring såsom examinator eller ledare af praktiska öfningar, synes billigheten fordra, att universitetens adjunkter erhålla samma förmåner, som Karolinska institutets, af hvilka fleres adjunktställning gifver dem en lönande biförtjenst, hvilken ej kan påräknas vid universiteten.

Jag föreslår därför, att vid universiteten likasom vid Karolinska institutet *adjunktslönen* bestämmes till 3,000 Kr., med ett tillägg af 500 Kr. såsom tienstgöringspenningar åt ofvan uppräknade 8 adjunkter vid Upsala och 7 adjunkter vid Lunds universitet, samt att af Upsala universitets adjunkter, som äro 25 till antalet och komma att blifva 27, derest Kongl. Maj:ts förslag om två nya adjunktbeställningar antages, de 9 till tienstear äldste adjunkterne erhålla en tillökning af 500 kronor såsom tienstgöringspenningar och af de vid Lunds universitet till löneförhöjning ifrågakommande 21 adjunkter, de 7 äldste erhålla samma tillskott såsom tienstgöringspenningar, hvarjemte läraren i psykologi vid Upsala universitet bibehåller 300 Kr., motsvarande dyrtidstillägget. — Den lönetillökning, som för adjunkterne skulle erfordras, kommer sålunda att uppgå, för *Upsala universitet* till 24,300 Kr. eller 12,100 Kr. utöfver dyrtidstillägget, för *Lunds universitet* till 22,000 Kr., eller 12,400 Kr. utöfver dyrtidstillägget samt för *Karolinska institutet* 11,000 Kr., eller 5,800 Kr. utöfver dyrtidstillägget.

För *öfrige tienstmän* är föreslagen löneförhöjning till följande belopp: vid *Upsala universitet* för *vice bibliotekarien* en förhöjning af 1,000 Kr., så att lönen ökas från 3,000 Kr. till 4,000 Kr. eller 400 Kr. utöfver dyrtidstillägget, samt för de 3 *biblioteks-amanuenserne* en löneförhöjning af 1,000, 800, 700 Kr. för lörens ökning från 1,500 Kr., 1,200 Kr., 800 Kr. till 2,500, 2,000, 1,500 Kr., för *örtagårdsmästaren* ett tillskott af 400 Kr. till lörens höjning från 1,800 Kr. till 2,200 Kr., för *konservatorn vid zoologiska samlingen* ett tillskott af 500 Kr. till höjning af lönen från 1,500 till 2,000 Kr., för *director musices* ett tillskott af 700 Kr. till höjning af lönen från 1,800 till 2,500 Kr., för *akademi-sekreteraren* en löneförhöjning af 700 Kr., motsvarande dyrtidstillägget, för *akademi-notarien* 400 Kr., jemväl motsvarande dyrtidstillägget, för *kanslisten* 150 Kr., att lönen må uppgå till 1,200 Kr., och för *ombudsmannen* 543 Kr. 57 öre, att lönen må uppgå till 1,000 Kr., för *kamereraren* 1,000 Kr. för lörens förhöjning från 3,000 Kr. till 4,000 Kr., samt för *amanuensen vid kontoret* 200 Kr. för lörens höjning från 800 till 1,000 Kr. — *Lunds universitets konsistorium* har föreslagit för *vice bibliotekarien* ett tillskott af 500 Kr. till förhöjning af lönen från 2,500 till 3,000 Kr., för två *biblioteks-amanuenser* ett tillskott af 1,000 Kr. till förhöjning af lönen från 1,500 Kr., 1,000 Kr. till 2,500 Kr., 2,000 Kr., för *sekreteraren* en förhöjning af 1,000 Kr., för *kamereraren* 500 Kr., *amanuensen vid räntekammaren och kansliet* 300 Kr. för att bereda löne-

löneförhöjning till 4,000 Kr., 2,500 Kr. och 800 Kr., för *kapellmästaren*, som åtnjuter 1,000 Kr. i lön, en förhöjning af 500 Kr., för *konservatorn vid zoologiska museum*, som åtnjuter 1,200 Kr. i lön, en förhöjning af 400 Kr., och för *trädgårdsmästaren* en förhöjning af 300 Kr. — *Karolinska institutet* har föreslagit en förhöjning af 1,000 Kr. i anslaget till aflöning af bibliotekarie, sekreterare och kamerare, att höjas från 1,500 Kr. till 2,500 Kr. — För dessa embetsmän föreslås således en tillökning vid *Upsala universitet* af 8,093 Kr. 57 öre eller 4,073 Kr. 57 öre utöfver dyrtidstillägget; vid *Lunds universitet* 5,100 Kr. eller 2,860 Kr. öfver dyrtidstillägget; vid *Karolinska institutet* 1,000 Kr. eller 700 Kr. utöfver dyrtidstillägget.

Den anslagstillökning, som sålunda skulle erfordras för löneförbättringens genomförande, uppgår vid *Upsala universitet* till 80,893 Kr. 57 öre, eller 34,973 Kr. 57 öre utöfver dyrtidstillägget; vid *Lunds universitet* till 56,100 Kr., eller 35,260 Kr. öfver dyrtidstillägget, och för *Karolinska institutet* till 23,400 Kr., eller 11,120 Kr. öfver dyrtidstillägget.

Jemte dessa anslag erfordras förhöjning i de arfvoden, som tillkomma *amanuenserne* vid läroverkens institutioner. *Upsala universitets konsistorium* har begärt förhöjning uti de arfvoden, som utgå till de båda amanuenserne vid det akademiska sjukhuset, till belopp af 350 Kr. för hvardera, att förhöjas från 350 Kr. till 700 Kr., för amanuensen vid botaniska institutionen, som uppbär 150 Kr., en förhöjning af 150 Kr. och för amanuensen vid myntkabinettet och fornnordiska museum 120 Kr., samt för de 14 öfrige amanuenserne, som åtnjuta 350 Kr. hvardera, 150 Kr:s förhöjning. *Lunds universitets konsistorium* har föreslagit för de vid institutionerna anställda 9 amanuenser, som hvardera åtnjuta 350 Kr., en förhöjning af 150 Kr. för hvardera. *Karolinska institutet* har begärt förhöjning af 300 Kr. för hvardera af amanuenserne vid medicinska, kirurgiska och pædiatriska klinikerna, en förhöjning af 500 Kr. för amanuenserna vid obstetriska kliniken och vid den patologiskt-anatomiska anstalten, samt 200 Kr. för amanuensen i rätts- och stats-medicin; och samtliga dessa förhöjningar äro af Kanslers-embetet tillstyrkta. — Den sålunda begärda tillökningen för amanuenserne föreslås att utgå: vid *Upsala universitet* med 3,030 Kr., vid *Lunds universitet* med 1,350 Kr. och vid *Karolinska institutet* med 2,100 Kr.

Upsala konsistorium har likasom *Karolinska institutet* hemställt om en förhöjning af *vaktmästarnes* aflöning, för hvilket ändamål begäres, för det förra 2,237 Kr. 50 öre, för det senare 200 Kr.

Inalles skulle ordinarie anslaget erfordra en tillökning för *Upsala universitet* af 86,161 Kr. 7 öre, för *Lunds universitet* 57,450 Kr. och för *Karolinska institutet* 25,700 Kr.

Ofvan uppräknade anslagsförhöjningar inbegripa hvad universiteten och *Karolinska institutet* ansett för läroverken af behofvet påkalladt. Med bifall till dessa

vore löneförbättringen genomförd. Jag vet väl, hvilka hinder anses möta för bifall till en så vidt omfattande löneförbättring, då förslaget grundar sig på blott enskild motion. Den utredning, som egt rum från de tre likställda läroverken, hvilka äro hvar för sig verksamma för den högre undervisningen, den likhet i uppfattning af behofven, som uttalat sig, samt det understöd, förslagen erhållit hos Kanslers-embetet, som i hufvudsakliga delar tillstyrkt desamma, gifva mig hopp att denna för universiteten viktiga fråga behjertas och välvilligt upptages.

Då universitetens ställning är en helt annan än de civila embetsverkens och således löneförhållandena vid dessa läroverk ej kunna anses vara af så likartad natur med de civila embetsverken, att de förra skola göras beroende af de grunder, som för dessa komma att antagas, samt de dessutom ej utgöra föremål för handläggning af den för de civila embetsverken tillsatta komité, kan det ej anses obilligt, att universiteten få en definitiv löneförbättring fastställd, oberoende af hvad för de civila embetsverken kan komma att beslutas, helst denna löneförbättringsfråga ej är sammanbunden med någon organisationsfråga. Den universiteten i detta hänseende berörande frågan om adjunkternes ställning kan uppkastas, men ej inverka på denna sak, enär den ej kan såsom något helt för sig lösas. Inträffande ledigheter i dessa platser gifva anledning till öfvervägande vid en och en adjunktur i sender, om bibehållande, indragning eller förändring till nytt professorat bör ske, en fråga, som vid hvarje särskildt tillfälle bör afgöras med tagen hänsyn till vetenskapernas utgrening och den förändrade riktning i ett eller annat hänseende, universitetsstudierna erhålla, samt det behof som då visar sig af lärare i nya ämnen eller utbyte af ämnen för de särskilda lärareplatserna. På lönefrågan har denna fråga ej något inflytande. Att minska de nuvarande lärarnes antal är ej tänkbart, och ej heller kan med den utveckning vetenskaperna taga och som fordra nya lärarekrafter, någon normalstat för längre tid uppgöras. Man behöfver blott kasta blicken på Norge för att se, huru antalet af professorer är ständigt växande, likasom de till universitetet af stortinget beviljade anslagen. Skulle uppskof med lönefrågan ske, till dess adjunktfrågan blefve löst, komma universiteten i en sämre ställning än de civila embetsverken. Den komité-utredning, som redan är färdig i afseende på hofrätternas embetsmäns aflöning, den reglering af Högsta Domstolens ledamöters, kanslertjenstemännens, häradshöfdingarnes löneförmåner, som redan egt rum, och de förslag till aflöningsstater för tull-, post- och telegrafstaterna, som föreligga, utvisa hvad de civila embetsverken hafva att hoppas. Universiteten skulle lemnas i ett fullständigt ovisshetstillstånd, som naturligen måste menligt inverka på lärarnes rekrytering med unga krafter och väcka bekymmer hos de redan anställde, hvilket ej är egnadt att lifva den håg och det intresse, som erfordras för att med framgång verka såsom lärare och vetenskapsidkare.

Hvad som slutligen bör tala för bifall till hvad universiteten begärt är, att för Riksdagen måste blifva en fördel att kunna från den lönereglering, som nu pågår, afskilja den ena gruppen af embetsverk efter den andra, i stället för att sammanföra allt för mycket på en gång. Äfvenså måste föreliggande fråga anses jemförelsevis lätt att afgöra, enär ingen åtgärd ansetts erforderlig för att bringa densamma i ordning. Hvarken har någon komité för frågans utredning ansetts behöflig, ej heller denna fråga ens öfverlemnats till behandling af den under sistlidna år församlade universitets-komitén; och med den ledning Riksdagen har af sina beslut i afseende på elementarlärarnes, flera läroverks, kansliets och härads-höfdingars löners reglering, synes ej hinder böra möta för att afgöra denna fråga i enlighet med hvad universiteten och Karolinska institutet hemställt och Kansleren förordat.

På grund af hvad jag ofvan framställt, får jag föreslå:

A) för *Universiteten*, att Riksdagen ville besluta:

1:o att det i Kongl. Maj:ts proposition om statsverkets tillstånd och behof föreslagna dyrtidstillägg för nästkommande år, till ett belopp af 69,223 Kronor, uppföres på ordinarie stat och förökas med det belopp, som erfordras för att universitetens lärare och tjenstemän må erhålla ofvan föreslagna lönetillskott, hvarvid, enligt ofvan anförda grunder, till ofvan uppgifvet belopp för särskilda löner, en viss del beräknas såsom tjenstgöringspenningar, af hvilka afdrag bör ega rum vid åtnjuten tjenstledighet; samt att, derest Kongl. Maj:ts förslag till inrättande af nya professors- och adjunktplatser af Riksdagen bifalles, lönerna må sättas för professor till 6,000 Kronor, hvaraf 1,500 Kronor beräknas såsom tjenstgöringspenningar, och för adjunkt till 3,000 Kronor.

2:o att till förhöjning af arfvoden för ofvan uppgifna vid universitetens institutioner anställda amanuenser till ofvan föreslagna belopp, beviljas årligt anslag för Upsala universitet 3,030 Kronor och för Lunds universitet 1,350 Kronor.

3:o att till löneförhöjning åt Upsala universitets vaktbetjening beviljas ett årligt anslag af 2,237 Kronor 50 öre.

B) för *Karolinska mediko-kirurgiska institutet* i hufvudstaden, att Riksdagen ville besluta:

1:o att det i Kongl. Maj:ts proposition föreslagna dyrtidstillägg, 12,280 Kronor, uppföres på ordinarie stat och förökas med det belopp, som erfordras, för att dess lärare och tjen-

stemän må erhålla ofvan föreslagna lönetillskott, hvaraf, enligt ofvan anförda grunder, en viss del beräknas såsom tjänstgöringspenningar.

2:o att till förhöjning af arfvoden för institutets amanuenser beviljas ett årligt anslag af 2,100 Kronor.

3:o att till löneförhöjning åt två af institutets vaktmästare beviljas ett årligt anslag af 200 Kronor.

Stockholm den 28 Januari 1875.

H. L. Rydin.

Afskrift.

Bil. 1.

*Till Kanslerén för rikets universitet,
f. d. Statsrådet, riddaren och kommendören af Kongl. Maj:ts Orden m. m.
Herr Grefve H. L. H. Hamilton.*

Sedan, med anledning af ett till Consistorium academicum majus ingifvet förslag till lönereglering för vissa universitetets lärare och tjänstemän, universitetets drätsel-nämnd den 25 sistlidne September utlåtande afgifvit, får Consistorium academicum majus hos Herr Grefven i ödmjukhet göra följande framställningar i ändamål att söka åstadkomma förbättrade löneförmåner åt lärare och tjänstemän vid universitetet m. m.

Redan uti skrifvelse till Herr Grefven af den 8 Oktober 1873 anmälde Consistorium academicum majus behovet för universitetets flesta i skrifvelsen uppräknade embets- och tjänstemän af en förhöjning i deras löner och arfvoden med afseende å de under senare åren allt mera stegrade lefnadsomkostnaderna,

och de af Consistorium academicum majus då anförda skäl qvarstå fortfarande och äro allt för väl kända och till sin riktighet erkända för att de här skulle behöfva åter upprepas. Innevarande års Riksdag har ock för sin del godkänt regeringens, på nämnda skäl grundade, framställning om dyrtidstillägg för universitetets embets- och tjenstemän, ehuru väl icke fullt till den utsträckning regeringen föreslagit.

Någon återgång till förra tiders lägre lefnadsomkostnader lär väl ej vara att förvänta, och då vid sådant förhållande behöfvet, ehuru till en del afhjelpat för ett af de kommande åren, dock med säkerhet får antagas såsom för framtiden alltid återkommande, torde allt skäl vara för handen att för dess afhjelpande på en gång göra framställning från universitetets sida om den fasta förhöjning i löner och arvoden, som kan anses tillfyllestgörande.

Beträffande i sådant afseende särskildt *professorernes vid universitetet löner*, har Consistorium academicum majus uti sin år 1873 till Herr Grefven gjorda framställning föreslagit deras successiva förhöjande efter olika tjenstgöringstid från nuvarande normalbeloppet, 4,500 Kronor, till 6,000 Kronor, men då detta förslag om lönerna successiva förhöjning icke synes hafva vunnit Regeringens godkännande, i det nemligen Regeringen hos Riksdagen begärt samtliga lönerna ökande för vissa år med 30 procent af lönebeloppen, torde ej heller vara skäl att vidare fasthålla önskan om en dylik progression, lämpad efter tjenstgöringstiden, hvilken aflöningsmetod dessutom medför en viss obestämdhet i den för lönerna beräknade årliga summan, i det denna summa höjes och sänkes allt efter vederbörande tjenstinnehafvares inom längre eller kortare tid skeende afgang, och, utan att anse sig behöfva anföra andra skäl, som tala för ett frångående af det utaf Consistorium academicum majus år 1873 föreslagna sättet för lönerna successiva höjande, vill Consistorium academicum majus härmed föreslå lönerna bestämmande för innehafvarens hela tjenstetid till visst och för alla lika normalbelopp, dock med den olikhet i sättet för lönerna utgående, som blifver en följd deraf att spannmål ingår i vissa af lönerna.

I fråga om sjelfva beloppet af professorslöner, vill Consistorium academicum majus anmärka, att Kongl. Maj:t uti sin proposition till detta års Riksdag föreslagit ett dyrtidstillägg af 30 procent af lönen, hvilket, på en lön af 4,500 Kronor, utgör 1,350 Kronor och skulle medföra en förhöjning af lönen för professorerne till 5,850 Kronor.

Vid jemförelse med de af senaste Riksdag till åtskilliga klasser af statens embets- och tjenstemän beviljade löner, kan nyssnämnda belopp icke synas för högt utan, till och med något förökadt, lämpligen anses vara den löneersättning, som bör en professor tillkomma och af hvilken han, med hänsyn till sin ställning och sina för vinnande af lämplighet till platsens bestridande nedlagda studier och kostnader, samt den medelålder, i hvilken han vinner denna befördran, skä-

ligen är i behof. Jemte det Consistorium academicum majus erinrar om de af Komiterade för utredning af löneförhöjningsfrågan år 1873 gjorda jemförelser mellan lönerna för Upsala universitets professorer samt professorerne vid de båda öfriga skandinaviska och Finlands universitet, får Consistorium academicum majus vidare anmärka, att Norska regeringen ansåg sig böra hos sednaste Stortinget föreslå en förhöjning med 800 Kronor för alla lönegrader, hvadan, om detta förslag vinner framgång, en professor i Kristiania kan, utom de emolumenter han af jord har till ett belopp af 400 Kronor, efter viss tjenstetid uppnå en lön af 6,800 Kronor, äfvensom att för universitetet i Helsingfors, uti ett komitébetänkande af den 20 Januari detta år, föreslagits hos kejserliga regeringen en lön för samtliga professorer af 8,000 mark jemte 1,000 mark hyresersättning eller, derest detta ej skulle vinna bifall, utom sagda hyresersättning 8,000 mark åt de 12 äldste, 7,000 mark för 10 professorer och 6,000 mark för de 10 yngste professorerne.

På nu anförda grunder har Consistorium academicum majus ansett sig kunna och böra för universitetets professorer föreslå blott en lönegrad samt denna lönegrad beräknad till omkring 6,000 Kronor, dock att, då af en eller annan orsak en professor under någon längre tid kan blifva hindrad att sjelf uppehålla sin tjenst vid universitetet, i hvilken händelse universitetet får draga försorg om tjenstens uppehållande under tiden af annan skicklig person, samt då Kongl. Maj:t och Riksdagen uppfört på indragningsstat 4,500 Kronor för professor, som vid uppnådda 65 års ålder tager afsked, och träder ur tjenstgöring, af ofvan nämnda till 6,000 Kronor beräknade lön 1,500 Kronor anses såsom tjenstgöringspenningar, som böra tillkomma endast i verklig tjenst varande löntagare, samt att detta belopp för de professorer, som af en eller annan orsak äro urstånd-satta att för längre tid än en månad under pågående läsetermin sina befattningar sjelfve sköta, ställas till universitetets disposition att användas såsom arfvoden åt dessa löntagares vikarier.

Förutom dessa löneförmåner till professorer bör särskildt för yngste professorn inom teologiska fakulteten, hvars löneförmåner för närvarande ej kunna uppskattas högre än till omkring 4,000 Kronor, ett särskildt förhöjdt anslag af 500 Kronor beredas, på det han må komma i paritet med öfriga professorer, och bör härvid jemväl anmärkas, att bibliotekarien och räntmästaren, i likhet med hvad hittills städse egt rum, i fråga om lönen ställas i fullkomlig jemnbredd med professorerne.

Deremot anser sig Consistorium academicum majus icke kunna eller böra uti förslaget till löneförhöjning upptaga förste teologie professorn eller domprosten samt professor Skytteanus, enär den förstnämndes lön redan nu uppgår till något öfver 9,000 Kronor samt, af anledning, hvad beträffar professor Skytteanus, hvars nuvarande lön öfverstiger 4,500 Kronor, att denne professor, som utnämnes af Kongl. Maj:t uppå anmälan af patronus för Skytteanska stiftelsen, aflönas af

denna stiftelses tillgångar och det således ej bör ifrågakomma löneförbättring af statsmedel förr än sig visat, huruvida fonden ej kan anses lemna nödiga medel för beredande af den för professor Skytteanus erforderliga lönen.

Samma skäl, som talar för löneförhöjning åt professorerne och de med dem likställde tjänstemännen, kunna och måste anföras för liknande förhöjning åt *universitetets adjunkter* samt flertalet af dess öfrige med löner eller arfvoden försedde tjänstemän, och må mot grundsatsen af successiv löneförhöjning efter vissa tjensteår för adjunkterne och öfrige tjänstemännen, för så vidt denna grundsats blifvit följd vid uppgörande af 1873 års löneförhöjnings-förslag, återopas de skäl, som i detta hänseende här ofvan angående professorerne blifvit anförda.

Hvad särskildt beträffar *adjunkterne*, vill Consistorium academicum majus, med vidmakthållande af den i nu gällande stat antagna regel af deras indelande, förutom hvad beträffar teologie adjunkterne, i vissa klasser efter deras fullmaktsdatum och med visst antal inom hvarje klass, föreslå först en allmän löneförhöjning af 500 Kronor för dem hvardera, hvilken förhöjning skulle tillfalla jemväl teologie adjunkterne, samt vidare *dels* för de 8 äldste adjunkterne och bland dem i sin tur jemväl teologie adjunkterne ytterligare 500 Kronor för dem hvardera, *dels ock* slutligen för 8 af adjunkterne, hvilka äro att anse såsom särskilda medlärare, med i förhållande till professoren i ämnet särskild lärareverksamhet, och hvilka sålunda hafva mera ansträngande göromål sig uppdragna samt af hvilka åtminstone en eller annan, just till följd af deras läroämnens beskaffenhet, ej alltid kan söka sin utkomst på någon annan bana i det allmännas tjänst, särskilda tjänstgöringspenningar till belopp af 500 Kronor för dem hvardera, med skyldighet likväl för dessa adjunkter att, om de af en eller annan orsak blifva urståndsatte att för längre tid än 1 månad under pågående läsetermin sina befattningar sjelfve sköta, afstå motsvarande del af dessa tjänstgöringspenningar att ställas till universitetets disposition och användas till arfvoden åt vikarier; varande de 8 adjunkter, som dessa särskilda tjänstgöringspenningar böra tillkomma, följande, nemligen: inom teologiska fakulteten adjunkten i pastoralteologi, inom medicinska fakulteten anatomie prosektorn, adjunkten i medicinsk naturalhistoria och laboratorn i medicinsk och fysiologisk kemi samt inom filosofiska fakulteten astronomie observatorn, adjunkterne i latin och fysik samt kemie-laboratorn.

Med återopande af samma skäl, som äro anförda för löneförhöjning i afseende å professorer och adjunkter samt med stöd af hvad förut blifvit andraget mot successiv löneförhöjning efter vissa tjänstår, vill Consistorium academicum majus tillika föreslå löneförhöjning åt följande af universitetets öfrige tjänstemän, nemligen läraren i psykiatri, vice bibliotekarien och de trenne amanuenserne vid biblioteket, örtagårdsmästaren vid Botaniska trädgården, konservatorn vid Zoologiska museum, musikdirektören, akademi-sekreteraren, notarien och kanslisten vid universitetets kansli, akademi-ombudsmannen och akademi-kamereraren, af

vensom en förhöjning i arfvodet åt amanuensen vid kamererarekontoret, samt i sådant hänseende föreslå för

Läraren i psykiatri, hvilkens löneförmåner enligt stat uppgå till 1,500 Kr., att dennes lön måtte höjas till 1,800 Kr.;

Vice bibliotekarien, för hvilken Consistorium academicum majus år 1873 föreslog successiv löneförhöjning efter vissa års tjenstgöring, så att hans lön, som vid tillträdet af tjensten skulle utgöra 3,000 Kr., efter 10 års tjenstgöring skulle komma att uppgå till 4,000 Kr., att denna lön måtte bestämmas till ett fixt belopp af omkring 4,000 Kr., och för

Amanuenserne vid biblioteket, hvilkas löner utgå, för förste amanuensen med 1,500 Kr., för andre amanuensen med 1,200 Kr. och för tredje eller Lidénske amanuensen med 800 Kr., att dessa löner måtte, i likhet med hvad år 1873 blifvit föreslaget, höjas till respektive 2,500, 2,000 och 1,500 Kr., med skyldighet likväl för samtliga tjenstemännen vid universitetets bibliotek att underkasta sig den närmare bestämning i afseende på arbetstiden, som framdeles kan varda stadgad;

Örtagårdsmästaren vid botaniska institutionen och trädgården, hvilken enligt stat uppbär en kontant lön af 1,800 Kr., förutom boställsrum i botaniska professionshuset, att, jemväl med afseende derå, att örtagårdsmästarens tid är helt och hållet upptagen af göromål för institutionen och trädgården, denne tjenstemans lön måtte höjas till 2,200 Kr.;

Konservatorn vid zoologiska museum, som enligt stat uppbär i lön 1,500 Kr., förutom 200 Kr. i hushyresersättning, att för denne tjensteman hans kontanta lön, med bibehållande af ofvannämnda hushyresersättning, måtte höjas från 1,500 till 2,000 Kr.;

Musikdirektören, som för närvarande enligt stat uppbär värdet af 472 kubikfot 5 kannor spanmål och 750 Kr. i penningar, att denna lön, utan att enligt 1873 års förslag progressivt förhöjas, ökas med 700 Kr.;

Akademi-sekreteraren, hvilken, enligt den för universitetet nu gällande stat, uppbär i lön 3,000 Kr. och såsom lönetillskott, inberäknadt ersättning för skrifmaterialier, 500 Kr., att, med fästadt afseende jemväl å den trägna och ansvarsfulla befattning akademi-sekreteraren innehar och, då denne tjensteman i allmänhet väl icke har att påräkna någon vidare befordran, sekreterarens vid universitetet lön måtte höjas till 4,200 Kr. och derutöfver den ytterligare löneförhöjning, som för sekreterarne uti med universitetet jemförliga embetsverk och kollegier i riket kan af Kongl. Maj:t prövas skälig;

Akademi-notarien, som enligt stat uppbär i lön 1,500 Kr. och såsom lönetillskott, inberäknadt ersättning för skrifmaterialier och renskrifningspenningar, 500 Kr., att för denne tjensteman hans lön höjes med 400 Kr. samt dessutom den ytterligare förhöjning, som vid jemförelse med motsvarande tjänster vid rikets kollegier kan för dem af Kongl. Maj:t prövas bära ega rum;

Akademi-

Akademi-kanslisten, hvilkens lön för närvarande utgår med 1,000 Kr., att denne tjenstemans lön måtte höjas till 1,200 Kr.;

Akademi-ombudsmannen. För höjande af denne tjenstemans lön, som enligt universitetets stat utgår med värdet, enligt akademiens pris, af 220 kubikfot 5 kannor spanmål, tala samma skäl, som för öfriga löneförhöjningarne, och då denne tjensteman, äfven utan afseende å förvaltningen af akademiens hemman, är för universitetet behöflig för skötande af de rättegångar, ofta af ganska vigtig och invecklad beskaffenhet, i hvilka universitetet af andra, af hemmansförvaltningen icke beroende, anledningar kan blifva invecklad samt för fullgörande af öfriga hans befattning åliggande uppdrag, såsom bevakning af till universitetets förmån upprättade testamenten m. m., har Consistorium academicum majus ansett sig, med åberopande af och i öfverensstämmelse med det af Consistorium academicum majus år 1873 framställda förslag, böra tillstyrka, att genom statsanslag ombudsmannens lön höjes med 543 Kr. 57 öre, hvarigenom hans sammanlagda lön kommer att uppgå till omkring 1,000 Kr., med skyldighet likväl för ombudsmannen att i embetsresor beräkna sig den rese- och traktamentsersättning, som för akademiadjunkt finnes i 7:de klassen af allmänna resereglementet bestämd;

Akademi-kamereraren, som enligt stat uppbär i lön 3,000 Kr., att, med afseende jemväl å denne tjenstemans ansvarsfulla befattning och de under senare åren ökade göromålen, akademi-kamererarens lön höjes med 1,000 Kr. samt derutöfver den löneförhöjning, som för motsvarande tjenstemän inom embetsverk eller kollegier i riket kan komma att föreslås;

Amanuensen vid kamererarekontoret, hvilken för närvarande uppbär ett årligt arvode af 800 Kr., att detta arvode måtte höjas till 1,000 Kronor.

Af ofvan uppräknade löner äro vissa sådana, att spanmål ingår i desamma (jfr tablå A). I afseende på dem hemställer Consistorium, att löntagaren fortfarande såsom hittills erhåller lösen för spanmålen efter det pris, som enligt stadgade grunder hvarje år åsättes, samt att de i nuvarande stat upptagna bestämmelser, som grunda sig på 1858 års löneroglering, ändras i enlighet med de grunder, som innehållas i den af Consistorium aflättna skrifvelse af den 5 Oktober 1872 och dervid fogade tabell, som sedermera af Kongl. Maj:t och 1873 års Riksdag togs till utgångspunkt för förvandlingen af det år 1858 beviljade förslagsanslag till ett bestämdt statsanslag, och att således ett fast penningetillskott af statsmedel bestämmas såsom fyllnad i hvarje spanmålslönen, i stället för det nu årligen föränderliga, samt att i enlighet härmed det nuvarande penningeanslaget, hvilket för de särskilda lönerna enligt 1873 års beräkning utgör det i ofvan åberopade tabell i kolumnen 3 införda belopp, sammanföres med den tillökning, som på grund af detta förslag fastställles till ett fast penninganslag för hvarje lön, att af statsmedel utgå och att, i enlighet med ofvan anförda grunder för lönernas bestämmande, detta sättes till det belopp, som i kolumnen 2 finnes för hvarje sär-

skild lön angifvet. Såsom skäl för denna hemställan anser sig Consistorium blott behöfva påpeka å ena sidan vigten för de löntagare, i hvilkas löner spanmål ingår, att under penningens städse sjunkande värde ega en del af sin lön i ett mera konstant värde, och å andra sidan det ändamålsenliga deruti, att den tillfälliga och i det hela obetydliga vexling af pris, som eger rum på spanmålen, med den fördel och risk som dermed är förknippad, kommer de löntagare till del, för hvilka det fasta anslaget varit afsedt, helst då förhållandet är, såsom med Upsala universitets löntagare, att ingen enskild eger efter hvad han finner för sig fördelaktigt lämpa uppbörd, utan detta är en fråga, som afgöres af universitetets penningförvaltande myndighet efter hvad för universitetets drätsel i det hela är lämpligast. Upplysningsvis anser sig Consistorium böra anföra, att Consistorium beräknat det spanmålens värde, som tagits till utgångspunkt för det fixa penningtillskottets bestämmande efter den beräkning, som legat till grund för Consistorii ofvan åberopade skrifvelse år 1872, eller 2 R:dr 7 öre pr kubikfot, hvilket utgör medium för Stockholms, Upsala och Vesterås län af det lösningspris, som enligt Kongl. förordningen den 23 Juli 1869 skall tjena till efterrättelse vid den genom samma författning förordnade omsättning till penningar af grundränta och tionde, och hvilken förordnings bestämmelse ligger till grund för en del af den i lönerna ingående spanmålsberäkning. Det skulle synas, som, isynnerhet om man tager hänsyn till nu gängse pris, denna beräkning vore för låg. Men om man tager i betraktande att, på sätt anfördes i ofvan åberopade skrifvelse, det enligt Kongl. förordningen den 23 Juli 1869 antagna medelmarkegångsvärde å råg och korn utgör för Upsala län, hvarifrån universitetets flesta inkomster ingå, 2 Kronor 2 öre per kubikfot; att medium af medelmarkegångsvärdet för den spanmål, som utgår från dessa 3 län, i förhållande till det spanmålsbelopp, som från hvarterdera länet i arrendespanmål bekommits, utgjort för de förflutna 19 åren 2 Kronor 13 öre; och att det pris, som tagits till grund för spanmålsberäkning vid prestlöneregleringar i detta län, utgjort 1 Krona 90 öre, och att det för riksstaten gällande pris utgör 2 Kronor 10 öre, synes det Consistorium academicum majus, som skulle ofvannämnda lösningspris af 2 Kronor 7 öre per kubikfot spanmål, råg och korn, inom Stockholms, Upsala och Vesterås län, vara det pris, hvarefter universitetets spanmål borde skäligen beräknas. Den ringa tillökning i universitetstjenstemännens löner, som kunde uppstå genom antagande af lösningspriset till 2 Kr. 7 öre per kubikfot i stället för det i universitetets stat beräknade af 2 Kr. 23 öre, blifver för statsverket en obetydlighet (något öfver 200 Kr. for professor och 70 Kr. för adjunkt). De skäl, som talat för Consistorii af Kanslers-embetet och Kongl. Maj:t gillade förslag till 1873 års Riksdag, hvars beslut i denna fråga äfven vinner ett godkännande af detta pris af 2 Kr. 7 öre per kubikfot, fortfara ännu. Efter nyssnämnda tid hafva inga förändrade förhållanden inträdt, som skäligen böra till en förhöjd beräkning föranleda, utan synes, sedan öppnandet af nya jernvägsförbindelser med de orter inom bergslagerna, hvarest förut kunnat betingas jemförelse-

vis högre pris för akademiens spannmål, dels egt rum, dels förestå, ett utjemnande af spannmålsprisen å samtliga afsättningsorterna vara att förutse samt ett uppdrifvet uppjagande af prisen under ett visst år och å en viss ort, såsom hittills någon gång inträffat, icke vara att förvänta; och har det vid sådant förhållande synts Consistorium academicum majus lämpligast att fortfarande vidhålla denna, på sätt redan förut är nämndt, af Regering och Riksdag godkända beräkning af spannmålsvärdet.

På de grunder, som här förut blifvit anförda, har blifvit upprättad en vid detta utlåtande fogad tablå rörande ifrågavarande löneroglering för universitetets professorer och adjunkter med flere, upptagande under särskilda rubriker den af universitetet utgående lönespannmål, penningetillskott af statsverket samt den del deraf, som redan är anordnad på ordinarie stat, och den del, som erfordras såsom nytt anslag, äfvensom beloppen utöfver det för år 1875 beviljade dyrtidstillägg, hvarvid Consistorium särskildt får anmärka, att professorernas och adjunkternas inom teologiska fakulteten löneförmåner, för så vidt de utgå af prebendepastoraten, äro upptagna i enlighet med den beräkning, som år 1873 uppgjordes och hvilken beräkning skiljer sig från den i universitetets stat upptagna till följd af de, efter statens uppgörande, inom pastoraten skedda lönerogleringar samt vederbörande prestmötes beslut om förhöjning af vicepastorslönerna m. m.; varande nyssnämnda detaljerade beräkning bifogad förenämnda tablå såsom särskild bilaga.

Uti den för universitetet nu gällande lönestat äro de *boställen, som finnas anslagna åt fem professorer*, nemligen en inom den medicinska och fyra inom den filosofiska fakulteten, i värde beräknade till endast 300 Kronor för hvardera; men då detta värde, med afseende å boställslägenheternas utrymme och beskaffenhet, ostridigt är allt för ringa mot de pris, som för dylika lägenheter eljest i Upsala stad betingas, har en förhöjning i ofvannämnda beräknade värde ansetts lämpligen böra ske. I fråga om beloppet af denna förhöjning har emellertid Consistorium academicum majus måst taga i betraktande, dels att boställsinnehafvarne, såsom prefecker för sina institutioner, äro förpligtade att lägenheterna sjelfve bebo, hvilket stundom kan innebära tvång af beskaffenhet att ej obetydligt förminska boställsvåningens värde för innehafvaren, dels ock att samtliga dessa boställsvåningar äro belägna i stadens utkanter, hvilket jemväl sänker deras värde, i det boställsinnehafvarne, för förnödenhetens hemförande m. m., hafva större besvär samt möjligen äfven kostnader, än om boställslägenheterna vore liggande närmare stadens centrum; och har Consistorium academicum majus, med hänsyn till dessa omständigheter, ansett värdet af boställslägenheterna för nämnde fem professorer skäligen böra förhöjas till 600 Kronor för hvardera, och att således, på sätt blifvit i Tablå A kol. 4 anmärkt, den lönetillökning, som kommer på deras del, bestämmas till 1,200 Kronor; medförande denna beräkning en förminskning af tillhoppa 1,500 Kronor uti det för lönerogleringens genomförande eljest erforderliga beloppet.

För att bestrida de utgifter, som erfordras för nu föreslagna tillökning, behöves ett tillökadt anslag af 76,893 Kronor 37 öre, af hvilken summa redan är beviljad i form af dyrtidstillägg för 1875: 44,920 Kronor, och hvilken summa blott med 8,013 Kronor 37 öre öfverstiger hvad Kongl. Maj:t för sådant ändamål till förra Riksdagen föreslog. Härtill bör dock ytterligare tilläggas ett med löneförhöjningen ej sammanhängande och deraf oberoende anslag af 7,320 Kronor 92 öre, utgörande fyllnad i åtskilliga redan vid 1841 och 1854 års riksdagar beviljade penningelöner, hvarom drätselnämnden i skrifvelse den 26 sistlidne Maj gjort särskild framställning och för hvars beviljande Consistorium får återopa de af densammas ledamöter anförda skäl.

Härjemte får Consistorium, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad Consistorium redan 1873 hemställt, i ödmjukhet föreslå tillökning i de för *amanuenserna vid de akademiska institutionerna* anslagna arvoden, af hvilka amanuensen vid botaniska institutionen och trädgården uppbär 150 Kronor och amanuensen vid myntkabinettet och fornnordiska museum 120 Kronor samt följande 16 amanuenser, nemligen två vid medicinska och två vid kirurgiska kliniken, en vid anatomiska, en vid patologiska och en vid fysiologiska institutionerna, en vid laboratorierna för medicinsk och fysiologisk kemi, en vid farmakologiska samlingarne, två vid laboratorium för allmän och åkerbruks-kemi, en vid laboratorium för analytisk kemi, en vid den mineralogiskt-geologiska institutionen, en vid den fysiska och en vid den astronomiska institutionen samt en vid den zoologiska institutionen, uppbära 350 Kronor hvardera. Beträffande dessa amanuenser föreslog Consistorium academicum majus 1873, jemväl med afseende å omfånget af de dem åliggande göromål, en förhöjning i dem tillkommande arvoden, nemligen för amanuensen vid botaniska institutionen och trädgården samt amanuensen vid myntkabinettet och museum för nordiska fornsaker till 300 Kronor för den förre och 200 för den senare samt för öfrige här ofvan uppräknade 16 amanuenser till 500 Kronor för dem hvardera; och anser sig Consistorium academicum majus nu böra förnya detta förslag, med det tillägg, att då af *amanuenserna vid akademiska sjukhuset* en tjenstgör vid medicinska kliniken såsom underläkare och en vid den kirurgiska kliniken såsom underkirurg, samt innehafvarne af dessa platser, hvilka böra vara medicine licentiater, ej så sällan vid tjenstledighet eller inträffande förfall för klinikernas prefekter jemväl måste sköta dessas befattningar, arvodena för nämnde underläkare och underkirurg, som för närvarande utgå med 350 Kronor till dem hvardera, måtte höjas till 700 Kronor.

Utom de här ofvan nämnda förhöjningar i löner och arvoden m. m. anser sig Consistorium academicum majus jemväl böra påpeka, att, med anledning af gjord ansökning af de fleste universitetets vaktmästare samt betjente vid de vetenskapliga institutionerna, Herr Grefven, enligt tillstyrkan af Consistorium academicum majus och enligt medgifvande af Kongl. Maj:t, uti skrifvelse af den 24 Januari 1874, beviljat *samtliga universitetets vaktmästare samt betjente vid institutionerna* en årlig löne-

tillökning, att utgå från universitetets reservfond, af 25 procent utaf lönerna, dock ej till högre belopp för hvardera än 125 Kronor, hvilken löneförhöjning för närvarande för universitetet medför en årlig utgift från reservfonden till ett sammanräknadt belopp af 2,237 Kronor 50 öre.

Enär likväl, enligt å akademi-kamrerarekontoret upprättad utredning af reservfondens ställning, sig visat, att, ehuruval fonden under år 1873, hufvudsakligen genom inbesparing af två uti universitetets stat upptagna emeritlöner, hvardera å 4,300 Kronor, hvilka två löner, till följd af Kongl. brefvet den 31 Oktober 1873, ej komme att utbetalas, haft ganska ansefliga inkomster, fondens ställning dock under året försämrats, så att dess behållning nedgått med omkring 3,000 Kronor, hvilket synes utvisa, att universitetets egna tillgångar vid uppgörande af senaste stat blifvit för fyllande af universitetets oundgängliga behof nog hårdt anlitade, har Consistorium academicum majus trots sig böra, med anmälan om detta förhållande, tillstyrka framställning till Riksdagen, att ofvannämnda för bestridande af vaktbetjenings löneförhöjning årligen erforderliga belopp af 2,237 Kronor 50 öre äfven måtte hos Riksdagen begäras som statsanslag, och hvilken begäran måste anses så mycket mera befogad, som lönerna till vaktmästarne och betjeningen vid institutionerna egentligen böra betraktas såsom en del af anslagen till institutionernas materiel.

I sammanhang med de löneförhöjningar, som här öfvan blifvit tillstyrkta, har Consistorium academicum majus ansett sig jemväl böra taga i öfvervägande, huruvida *de å universitetets indragningsstat uppförda särskilda belopp, för Akademi-kamreraren Schenson 300 kronor och för Adjunkten Afzelius 500 kronor*, äfven efter löneförhöjningarnes beviljande böra utgå, och i detta hänseende har Consistorium academicum majus ansett sig böra uttala den åsigt, att, då dessa anslag blifvit beviljade nämnde tjänstemän såsom en tillökning i deras förut såsom otillräckliga ansedda löner samt, hvad adjunkten Afzelius beträffar, uti kanslers-brefvet af den 27 Maj 1865, under uttryckligt förklarande att anslaget skulle utgå intill dess ökade löneförmåner till lika belopp kunde honom på annan grund tillfalla, båda dessa belopp, derest de för Akademi-kamreraren Schenson och Adjunkten Afzelius nu föreslagna löneförhöjningar bifallas, böra från universitetets indragningsstat afföras.

Med slutlig sammanfattning af allt hvad Consistorium academicum majus sålunda anført och beräknat, får Consistorium academicum majus vördsamt hemställa, det Herr Grefven behagade hos Kongl. Maj:t göra underdånig hemställan om nådig proposition till instundande Riksdag om beviljande af följande anslag för Upsala Kongl. universitet, nemligen:

1:o för åstadkommande af föreslagna löneförhöjning å universitetets professorer och med dem bibliotekarien och räntmästaren, universitetets adjunkter, läraren i psykiatri, vice bibliotekarien och de tre amanuenserna vid biblioteket, ortagårdsmästaren vid botaniska trädgården, konservatorn vid zoologiska museum, mu-

sikdirektören, akademi-sekreteraren, akademi-notarien och kanslisten, akademi-ombudsmannen samt akademi-kamereraren och amanuensen vid kontoret, ett årligt anslag af 76,893 Kronor 57 öre, att fördelas i enlighet med ofvan anförda grunder och på sätt hosföljande tablå A kol. 4 utvisar och af hvilken summa likväl för år 1875 såsom dyrtidstillägg redan beviljats 44,920 Kronor;

- 2:o för beredande af förhöjning uti de arvoden, som för närvarande utgå till de båda amanuenserna vid det akademiska sjukhuset, fjorton amanuenser vid institutionerna, en amanuens vid botaniska institutionen och en vid fornnordiska museum eller tillsammans 18 amanuenser, ett årligt anslag af 3,030 Kronor;
- 3:o till fyllnad uti åtskilliga äldre vid 1841 och 1854 årens riksdagar för universitetet beviljade penninglöner, ett årligt anslag af 7,320 Kronor 92 öre och
- 4:o till löneförhöjning åt universitetets vaktmästare samt betjente vid institutionerna, ett jemväl årligt anslag af 2,237 Kronor 50 öre, hvilket belopp för närvarande utgår af universitetets reservfond;

utgörande det sammanräknade beloppet af de för universitetet sålunda begärda anslag en summa af 89,481 Kronor 99 öre.

Upsala den 3 Oktober 1874.

(Underskrifter.)

Rätteligen afskrifvet betygar

Ex officio

G. Ekeroth.

Afskrift.

Bil. 1. Tablå A.

Tablå

rörande löne reglering för embets- och tjänstemän vid Upsala Kongl. universitet, upp-
rättad i öfverensstämmelse med de grunder, som innehållas i Consistorii academici
majoris betänkande till universitetets kansler angående löneförhöjningar
af den 3 Oktober 1874.

	Lönespanmål af universitetet.		Penning- tillskott af statsverket.		Hvaraf re- dan är an- ordnad på ordinarie stat.		Erforderligt nytt anslag.		Utöfver det för år 1875 beviljade dyrtids- tillägg.	
	Kubikfot.	Kannor.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.
I. Professorer.										
<i>Teologiska fakulteten.</i>										
(Förste teologie professorn eller domprosten uteslutes från detta förslag.)										
1 teologie professor. Denne professors hela nuvarande lön utgör enligt bilagan 4,602 Kr. 61 öre, hvaraf här utföres endast den från universitetet utgående andel deraf med										
1039	22	2151	76	Prebendepastorat		1500	—	600	—	
1 teologie professor. Denne professors hela nuvarande lön utgör enligt bilagan 4,677 Kr. 21 öre, deraf från universitetet utgår										
1039		2151	76	Prebendepastorat		1500	—	600	—	

	Lönespannål af universitetet.		Värde i penningar.		Peninge- tillskott af statsverket.		Hvaraf re- dan är an- ordnad på ordinarie stat.		Erforderligt nytt anslag.		Utöfver det för år 1875 beviljade dyrtids- tillägg.	
	Kubikfot.	Kannor.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.
1 teologie professor (Kalsenianus). Denne professors hela nuvarande lön utgör enligt bilagan 4,000 Kr. 67 öre, hvaraf här utföres den del deraf, som öfverskjuter inkomsten af prebendepastoratet, i penningar . (Af lönen utgår från Kalsenianska fonden 291 Kr. 67 öre.)	—	—	1791	67	Prebendepastorat		—	—	1500	—	600	—
För höjande af denna lön till ungefärliga normallönen erfordras ytterligare statsanslag af	—	—	—	—	—	—	—	—	500	—	500	—
<i>Juridiska, medicinska och filosofiska fakulteternas professorer samt bibliotekarien och räntmästaren.</i>			Föreslagen lön i summa									
(Lön enligt förslaget 6,000 Kr. för hvardera.)												
1 professor	1417	5	2934	2	3065	78	1565	78	1500	—	600	—
19 d:o och bland dem i sin tur bibliotekarien och räntmästaren	—	—	—	—	—	—	—	—	28500	—	11400	—
1 professor	—	—	—	—	6000	—	4500	—	1500	—	3000	—
4 d:o	—	—	—	—	—	—	—	—	6000	—		
1 professor med boställe, beräknadt till 600 Kr.	—	—	—	—	5400	—	4200	—	1200	—	1500	—
4 d:o med d:o	—	—	—	—	—	—	—	—	4800	—		

	Lönspanmål af universitetet.		Penningtillskott af statsverket.		Hvaraf redan är anordnad på ordinarie stat.		Erforderligt nytt anslag.		Utöfver det för år 1875 beviljade dyrtids-tillägg.		
	Kubikfot.	Kannor.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	
II. Adjunkter m. fl.											
<i>Teologiska fakulteten.</i>											
1:ste teologie adjunkten. Denna adjunks hela nuvarande lön utgör enligt bilagan 2,733 Kr. 14 öre, deraf den del, som utgår af universitetet här utföres med	252		521	64	Prebendepastorat		500	—	—	—	
2:dre teologie adjunkten. Denna adjunks hela nuvarande lön utgör enligt bilagan 2,519 Kr. 1 öre, deraf dock här utföres endast den från universitetet utgående andel	315		652	05	Prebendepastorat o. 700 Kr. i penningar		500	—	—	—	
3:dje teologie adjunkten. Denna adjunks lön utgör enligt bilagan 2,500 Kr., hvaraf här utföres den del som utgår af universitetet med	252		521	64	Prebendepastorat		500	—	—	—	
<i>Juridiska, medicinska och filosofiska fakulteterna.</i>											
(Lön enligt förslaget, för 16 adjunkter 3,000 Kr. och för 6 adjunkter 2,500 Kr. hvardera).											
1 adjunkt	567	—	1173	69	1826	31	1326	31	500	—	—
1 adjunkt	472	5	978	7	2021	93	1521	93	500	—	—
4 d:o	—	—	—	—	—	—	6087	72	2000	—	—
1 adjunkt	409	5	847	67	2152	33	1652	33	500	—	—

	Lönespanmål af universitetet.		Värde i penningar.		Peningetillskott af statsverket.		Hvaraf redan är anordnad på ordinarie stat.		Erforderligt nytt anslag.		Utöfver det för år 1875 beviljade dyrtids-tillägg.	
	Kubikfot.	Kannor.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.
9 adjunkter	—	—	—	—	—	—	14870	97	4500	—	—	—
1 adjunkt	—	—	—	—	2500	—	2000	—	500	—	600	—
5 adjunkter	—	—	—	—	—	—	—	—	2500	—	—	—
Dessutom föreslaget lönetillskott för de 8 äldste adjunkterna och bland dem jemväl teologie adjunkterna à 500 Kr.	—	—	—	—	—	—	—	—	4000	—	4000	—
Lönetillskott eller tjänstgöringspenningar för följande 8 adjunkter med särskild lärareverksamhet, nemligen: adjunkten i pastoral-teologie, anatomie projektorn, adjunkten i medicinsk naturalhistoria, de 2 laboratorerne i kemi, astronomie observatorn, adjunkten i fysik och adjunkten i latin, af hvilka dock den sistnämnde redan uppbär dylikt arvode med 500 Kr., hvadan de föreslagna arvoden sammanräknade belopp utföres med endast	—	—	—	—	—	—	—	—	3500	—	3500	—
<i>Läraren i psykiatri.</i> (Lön enligt förslaget 1800 Kr.)	—	—	—	—	1800	—	1500	—	300	—	—	—
III. Öfrige tjänstemän.												
Bibliotekarien upptagen bland professorerna.												
Vice bibliotekarien (Lön enligt förslaget 4,000 Kr.)	567	—	1173	69	2826	31	1826	31	1000	—	400	—

	Lönespanmål af universitetet.		Värde i penningar.		Penningetillskott af statsverket.		Hvaraf redan är anordnad på ordinarie stat.		Erforderligt nytt anslag.		Utöfver det för år 1875 beviljade dyrtids-tillägg.	
	Kubikfot.	Kannor.										
			Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.
1:ste amanuensen. (Lön enligt förslaget 2,500 Kr.)	283	5	586	85	1913	15	913	15	1000	—	700	—
2:dre amanuensen. (Lön enligt förslaget 2,000 Kr.)	—	—	—	—	2000	—	1200	—	800	—	560	—
3:dje amanuensen. (Lön enligt förslaget 1,500 Kr.)	—	—	—	—	1500	—	800	—	700	—	540	—
Örtagårdsmästaren. (Lön enligt förslaget 2,200 Kr.)	—	—	—	—	2200	—	1800	—	400	—	40	—
Konservatorn (Hushyre-ersättning 200 Kr.). (Lön enligt förslaget 2,000 Kr.)	—	—	—	—	2000	—	1500	—	500	—	200	—
Director musices	472	5	978	7	1450	—	750	—	700	—	340	—
<i>Kansliet.</i>												
Akademie-sekreteraren. (Lön enligt förslaget 4,200 Kr., deri ingår 500 Kr. lönetillskott m. m. af universitetets medel	976	5	2021	35	1678	65	978	65	700	—	—	—
Akademie-notarien. (Lön enligt förslaget 2,400 Kr., deri ingår lönetillskott m. m. 500 Kr. af universitetets medel)	441	—	912	87	987	13	587	13	400	—	—	—
Akademie-kanslisten. (Lön enligt förslaget 1,200 Kr., deri ingår ersättning för skrifmaterialer 50 Kr. af universitetets medel)	220	5	456	43	693	57	543	57	150	—	150	—
Akademie-ombudsmannen. (Lön enligt förslaget 1,000 Kr.)	220	5	456	43	543	57	—	—	543	57	543	57

	Lönespanmål af universitetet.				Penningtillskott af statsverket.		Hvaraf redan är anordnad på ordinarie stat.		Erforderligt nytt anslag.		Utöfver det för år 1875 beviljade dyrtidstillägg.	
	Kubikföt.	Kannor.	Värde i penningar.									
			Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.	Kronor.	öre.
<i>Drätselverket.</i>												
Akademie-räntmästaren är upptagen bland professorerna.												
Akademie-kamreraren. (Lön enligt förslaget 4,000 Kr.) . . .	976	5	2021	36	1978	64	978	64	1000	—	400	—
Amanuensen vid kontoret. (Lön enligt förslaget 1,000 Kr.) . .	—	—	—	—	1000	—	800	—	200	—	200	—
Summa	—	—	—	—	—	—	—	—	76893	57	30973	57 ^{*)}

Upsala universitets kansli den 3 Oktober 1874.

G. Ekeroth.

Rätteligen afskrifvet; betygar

Ex officio
G. Ekeroth.

*) Då anslaget till adjunktslönerna blifvit föreslaget att höjas med 4,000 Kronor, och då det vid senaste riksdag beviljade dyrtidstillägg befanns för litet och föreslaget att höjas utgör det i motionen upptagna beloppet af erforderliga lönetillskott 4,000 Kronor mer än hvad denna tablå utvisar, medan det anslag, som erfordras utöfver dyrtidstillägget (33,973) öfverstiger den i tablå upptagna summan med 3,000 Kronor.

Not af motionären.

Afskrift.

Bil. 1. Tablå B.

Teologiska fakulteten i Upsala.

Professorer.

1:ste teol. prof., tillika domprost.

Af akademien: 1,039,5 kft à 2,07 =	2,151: 76.	
Af Upsala stads præb. past.:		
Tertialtionde 1,327 kft 3 kr 20 t.		
Kronotionde 723 „ 3 „ —		
2,050 kft 6 kr 20 t. à 2,07 = 4,244: 75.		
Ersättning för jura stolæ	940: —	
Hush. ersättning	750: —	5,934: 75.
Afgår lön åt biträden m. m.	1,640: —	4,294: 75.
Af Vaksala præb. past.:		
Bost. uppsk. till	1,200: —	
Tertialtionde	805 kft.	
Vederl.	23,8 „	
828,8 kft à 2,02 = 1,715: 62.		
Kontant omkring	440: —	3,355: 62.
Afgår v. pastorslön m. m.	790: —	2,565: 62. 9,012: 13.

2:dre teol. professorn.

Af akademien: 1,039,5 kft à 2,07 =	2,151: 76.	
Af Danmarks præb. past.:		
Bost. uppsk. till	960: —	
Tertialtionde	865,5 kft.	
Vederl.	23,8 „	
889,3 kft à 2,07 = 1,840: 85.		
Kontant omkring	500: —	3,300: 85.
Afgår v. pastorslön m. m.	850: —	2,450: 85. 4,602: 61.

3:dje teol. professorn.

Af akademien: 1,039,5 kft à 2,07 =	2,151: 76.
Af Gamla Upsala præb. past.:	
Bost. uppsk. till	1,080: —
Tertialtionde 977 kft 4 k:r 72 t.	
Vederl. 95 „ 2 „ —	
<u>1,072 kft 6 k:r 72 t. à 2,07 =</u>	2,220: 45.
Kontant omkring	100: — 3,400: 45.
Afgår v. pastorslön m. m.	<u>875: —</u> 2,525: 45. 4,677: 21.

4:de teol. professorn.

Af akademien	1,791: 67.
Af Hel. Tref:s præb. past.:	
Bost. uppsk. till	1,250: —
Tertialtionde 758 kft à 2,07 =	1,569: —
Kontant omkring	200: — 3,019: —
Afgår v. pastorslön m. m.	<u>810: —</u> 2,209: — 4,000: 67.

Adjunkter.*1:ste teol. adjunkten.*

Af akademien: 252 kft à 2,07 =	521: 64.
Af Hagby och Ramsta præb. past.:	
Bost. uppsk. till	1,430: —
Tertialtionde	644,3 kft.
Vederl. 71,4 „	
<u>715,7 kft à 2,07 =</u>	1,481: 50.
Kontant omkring	135: — 3,046: 50.
Afgår v. pastorslön m. m.	<u>835: —</u> 2,211: 50. 2,733: 14.

2:dre teol. adjunkten.

Af akademien	1,362: 13.
Af Näs' præb. past.:	
Bost. uppsk. till	850: —
Tertialtionde	460,2 kft.
Vederl. 23,8 „	
<u>484 kft à 2,07 =</u>	1,001: 88.
Kontant omkring	55: — 1,906: 88.
Afgår v. pastorslön m. m.	<u>750: —</u> 1,156: 88. 2,519: 01.

3:dje teol. adjunkten.

Af akademien: 252 kft à 2,07 =	521: 64.
Af Börje præb. past.:	
Bost. uppsk. till	1,000: —
Tertialtionde	787 kft.
Vederl.	23,8 „
	<hr/> 810,8 kft à 2,07 = 1,678: 36.
Kontant omkring	100: — 2,778: 36.
Afgår v. pastorslön m. m.	<hr/> 800: — 1,978: 36. 2,500: —

Bil. 2.

Stormäktigste, Allernådigste Konung!

Bland de universitetets behof, för hvilkas afhjelpande Consistorium academicum majus i underdånighet vågade begära Eders Kongl. Maj:ts nådiga framställning till sednaste Riksdag, ställdes i första rummet den af en stegrad lefnadskostnad påkallade angelägenheten af ett anslag till löneförbättring åt universitetets lärare och tjänstemän.

En nådig framställning i sådant afseende har ock af Eders Kongl. Maj:t blifvit aflåten till Riksdagen, men någon stadigvarande löneförhöjning har icke blifvit bemälde embets- och tjänstemän beviljad; endast ett dyrtidstillägg har blifvit vissa af dem förunnadt dels för 1875, dels äfven för innevarande år. De omständigheter, som föranledde Consistorium till ofvannämnde underdåniga anhållan, kvarstå emellertid fortfarande. Långt ifrån att lefnadskostnaden sedan den tiden fallit, har tvärtom en ytterligare stegring egt rum i prisen å de flesta lifsförnödenheter, och denna stegring synes alltjemt fortgå. Vid sådant förhållande, och då ej allenast billigheten mot löntagarne utan universitetets bästa onekligen fordrar att dessas ställning ej alltför mycket blir underlägsen den, som afsågs, då nuvarande lönen bestämdes, anser Consistorium sig af sin pligt uppfordradt att hos

Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om förnyad framställning uti ifrågasvarande hänseende, hvarvid Consistorium likväl, i likhet med hvad förra gången skett, finner sig böra göra undantag för lärarne inom den teologiska fakulteten, hvilkas löneförmåner uppgå till det belopp, att de skäligen kunna anses motsvara innehafvarnes lefnadsbehof.

Beträffande nu först professorerne i de världsliga fakulteterna, så innehöll Consistorii förra hemställan det förslag, att löneförhöjning måtte beredas med 500 Kr. åt de professorer, som innehafva spanmåslön, och med 1,000 Kr. åt dem, som åtnjuta penningelön, hvarigenom samtliga professorslöner i de världsliga fakulteterna beräknades att uppgå hvardera till 5,500 Kr. Enligt hvad Consistorii i ämnet aflåtna skrifvelse antydde, var det likväl endast bristande hopp att kunna erhålla en större summa, som förmådde Consistorium att stanna vid den, som begärdes. Det redan antydda förhållandet med lefnadskostnadernas ytterligare fortgående stegring utgör enligt Consistorii förmenande fullgiltig anledning att nu såsom stadigvarande löneförhöjning föreslå ett högre belopp. Om det ej lärer kunna bestridas, att fäderneslandets andliga kultur och dess embetsmannabildning väsendtligen är beroende derpå, att professorsplatserna på ett tillfredsställande vis besättas, och att detta ofta visat sig vara förenadt med ej ringa svårighet, så måste det ock vara af stor vikt, att dessa platsers innehafvare erhålla en ställning, som icke allenast bereder dem tillfälle att ersätta de betydliga kostnaderna för deras utbildning, utan äfven förskaffar dem ett någorlunda bekymmerfritt lif. För detta ändamål synes en normallön af 6,000 Kr. vara den minsta erforderliga. Med tillämpning häraf skulle för de yngre professorerna med en penningelön af 4,500 Kr. erfordras ett lönetillägg af 1,500 Kr. De äldre professorerna åtnjuta 300 tunnor eller 1,890 kubikfot hälften råg och hälften korn samt 900 Kr. i penningar. Om man beräknar spanmålens lönevärde efter det af statsverket beräknade priset för dess spanmål eller till 2 Kr. 10 öre för kubikfot, hvilket såsom medelpris någorlunda torde motsvara det rätta och ej kan anses såsom för lågt medelpris, så uppgå 1,890 kubikfot i värde till 3,969 Kr., hvadan hela lönen, med tillägg af deri ingående 900 Kr. i penningar, ej kan uppskattas till högre än 4,869 Kr. För att uppbringa spanmåslönernas medelpris till 6,000 Kr., erfordras alltså, noga räknadt, ett årligt tillskott till hvarje lön af 1,131 Kr. Men då innehafvarne af spanmåslön, såsom ett slags ersättning därför att denna lön senare uppbäres, hafva ängslotter sig anslagne, hvilkas värde är att uppskatta till omkring 200 Kr., torde det för hvarje sådan lön erforderliga beloppet kunna nedsättas till jemnt 1,000 Kr.

Då Consistorium emellertid befarar, att möjligen omständigheterna ej medgifva uppbringandet af alla professorslönerna till ofvan omförmälda normala belopp eller 6,000 Kr., inskränker Consistorium sig dertill att i underdånighet föreslå, att endast spanmåslönerna måtte bestämmas till sagde summa, men deremot penninge-

penningelönerna till 5,500 Kr. Consistorium får på grund häraf i underdånighet hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes till nästkommande Riksdag aflåta nådig framställning om ett anslag af ett tusen Kronor såsom lönetillskott åt hvarje professor i de världsliga fakulteterna, af hvilket lönetillägg hälften eller femhundra Kronor torde beräknas såsom tjänstgöringspenningar, och då tjänstledighet af vederbörande professor åtnjutes för full termin eller deröfver, uppbäras af den, som förrättar tjänsten, dock att, om tjänstledighet åtnjutes på grund af sjukdom, tjänsteinnehafvaren ej borde anses skyldig vidkännas afdrag af tjänstgöringspenningar för första terminen.

Consistorium får derjemte i underdånighet hemställa, dels att lönetillökning till ofvannämnda belopp eller ett tusen Kronor måtte med samma vilkor, som i afseende på professorerna blifvit föreslaget, beredas åt dels bibliotekarien och räntmästaren, hvilka i löneförmåner äro likställda med professorerna, dels äfven sekreteraren, som för närvarande i lön åtnjuter 250 tunnor spanmål; dock torde nuvarande sekreteraren förklaras skyldig att, så framt han önskar tillgodonjuta nämnda löneförhöjning, afstå från den ersättning för förlorad expeditionslösen, som med 250 Kronor tillkommer honom från universitetets indragningsstat.

Anslaget för ofvan omförmälda ändamål skulle uppgå till 27,000 Kr.

Consistorium får vidare i underdånighet tillstyrka, att de tjugo adjunktslönerna, som för närvarande uppgå till dels 2,000, dels 2,500 Kr., måtte höjas med 500 Kr. för hvarje eller tillsammans med 10,500 Kr.; samt att derjemte 500 Kr. såsom tjänstgöringspenningar måtte tillerkännas dels adjunkten i latinska språket och litteraturen för honom åliggande examensskyldighet, dels de adjunkter, som äro anställda vid universitetets särskilda institutioner och på grund deraf hafva en ökad tjänstgöring, nemligen observatorn, laboratorn, prosektorn, demonstratorn, adjunkten i fysik och intendenten vid zoologiska institutionen, eller tillsammans med 3,500 Kr.; att kamereraren måtte erhålla en löneförhöjning af femhundra Kr. såsom tjänstgöringspenningar, samt att amanuensen vid räntekammaren och kansliet finge sitt arfvode ökad med 300 Kr. 800 Kr.; att vice bibliotekarien erhöles 500 Kr. såsom tjänstgöringspenningar, samt att biblioteksamanuensernas löner, hvilka redan, då nu gällande stat uppgjordes, voro alldeles otillräckliga, måtte bestämmas till 2,500 Kr. för förste och till 2,000 Kr. för andre amanuensen, af hvilka belopp 500 Kr. skulle anses såsom tjänstgöringspenningar, således sammanlagdt 2,500 Kr.; att kapellmästaren måtte erhålla en löneförhöjning af 500 Kr.; att sådan jemväl beredes konservatorn vid zoologiska museum med 400 Kr. och trädgårdsmästaren med 300 Kr.; att arfvodena för 9 amanuenser måtte höjas hvardera med 150 Kr. 1,350 Kr.

samt att, i fall ej en profession i geologi, derom Consistorium vid flera tillfällen gjort hemställan, varder inrättad, ett anslag af 1,500 Kr. måtte beredas, hvarigenom, med tillägg af det belopp af jemväl 1,500 Kr., som åt läraren i ämnet för närvarande är anslaget, en adjunktur i geologi kunde blifva inrättad.

Slutligen får Consistorium i underdånighet hemställa, att nådig framställning göres derom, att de föreslagna löneförhöjningarne, som uppgå till ett sammanlagdt belopp af trettioåttatusen trehundra femtio Kr., måtte utgå från början af år 1876.

Det hos Consistorium i ärendet hållna protokoll varder i underdånighet bifogadt.

Med djupaste etc.

Lund den 7 September 1874.

Rätteligen ur Consistorii academici majoris expeditionsbok utdraget; betygar

J. Kreüger,

Lunds universitets sekreterare.

A f s k r i f t.

Bil. 3.

(Bil. till Lärarekoll. prot.
d. 14 Nov. 1874, § 5.)

Till Kanslern för Upsala universitet och för Karolinska medico kirurgiska institutet, Högvälborne Grefve Henning Hamilton.

Sedan, med anledning af en skrivelse från Statsrådet och Chefen för Kongl. Ecklesiastik-departementet den 2 September 1873, beträffande en i följd af de högt uppdrifna lefnadskostnaderna möjligen behöflig löneförbättring för universitetens och Karolinska institutets lärare och tjänstemän, Herr Grefven och Kanslern den 25 i samma månad anmodat Karolinska institutets lärarekollegium att med utlåtande

i detta ämne inkomma, föreslog lärarekollegium i vördsamt memorial den 29 Oktober 1873 på deruti anförda skäl, att alla löner och arfvoden vid institutet måtte förhöjas på det sätt, att för de första 1,500 Kronorna eller derunder af lönen eller arfvodet skulle beräknas en förhöjning af 50 procent; för den del af lönen som ligger öfver 1,500 Kronor men ej öfverstiger 3,000 Kronor en förhöjning af 30 procent; samt för hvad som öfverskjuter 3,000 Kronor en förhöjning af 10 procent, hvarjemte i betraktande deraf, att man näppeligen kunde vänta något betydligare fallande af de så betydligt stegrade lefnadskostnaderna, lärarekollegium ansåg lämpligast att begära den föreslagna löneförhöjningen såsom fast på ordinarie stat.

Sedan frågan om löneförbättring för statens embets- och tjänstemän i allmänhet varit föremål för såväl Kongl. Maj:ts som Riksdagens pröfning, beviljades slutligen, hvad Karolinska institutet beträffar, för dess lärare och tjänstemän ej någon fast löneförhöjning, utan blott för år 1875 (och för 3 adjunkter äfven för 1874) ett dyrtidstillägg, hvilket bestämdes till 20 procent af de särskilda lönebeloppen.

Då likväl de af lärarekollegiet i dess förutnämnda memorial anförda förhållanden, hvilka göra en såväl något större, som ock permanent löneförhöjning för institutets lärare och tjänstemän af behovet påkallad, ännu orubbade qvarstå, så anhåller lärarekollegium få härpå fästa Herr Grefvens och Kanslerns uppmärksamhet, i det lärarekollegium nu framlägger ett nytt förslag till löneförbättring för institutets lärare och tjänstemän, hvilket till sitt slutresultat föga skiljer sig från det förut afgifna, ehuru i detsamma de särskilda lönebeloppen blifvit mer afrundade och lönetillägget för de ordinarie lärarne blifvit betraktadt såsom tjänstgöringspenningar, att utgå jemte den nuvarande fasta lönen. Genom denna sistnämnda anordning vinnes den viktiga fördelen, att i händelse af förfall för någon af de ordinarie lärarne, tjänstgöringspenningarne kunna användas till vikariens aflöning; och det är isynnerhet denna omständighet, som bestämt institutets lärarekollegium att modifiera sitt först afgifna förslag.

Med ändring af detta förslag i nyss angifna riktning, och under åberopande föröfrigt af lärarekollegiets meranämnda memorial af den 29 Oktober 1873, får lärarekollegium vördsamt hemställa, huruvida ej Herr Grefven och Kanslern skulle finna skäl att hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det Kongl. Maj:t i näder täcktes, beträffande Karolinska institutets aflöningsstat, föreslå nästkommande Riksdag:

1:o att för professorerne i anatomi, fysiologi, kemi, obstetrik och patologisk anatomi den fasta lönen måtte bestämmas till 4,500 Kronor och tjänstgöringspenningarne till 1,500 Kronor tillsammans 6,000 Kronor, dock så, beträffande professorerna i anatomi och kemi, åt hvilka boställslägenheter på institutet blifvit upplättna, att, i likhet med hvad hittills egt rum, å hvarderas lön afdrages ett visst belopp — för närvarande 300 Kronor — såsom vederlag för boställslägenheten;

2:o att för professorerne i medicin, kirurgi och pediatrik den fasta lönen måtte bestämmas till 4,000 Kronor och tjänstgöringspenningarne till 1,500 Kronor, tillsammans 5,500 Kronor;

3:o att för e. o. professorerne i psykiatri, rätts- och statsmedicin, syfilidologi och materia medica samt för adjunkterna i anatomi, kemi, obstetrik och patologisk anatomi den fasta lönen bestämmas till 2,500 Kronor och tjänstgöringspenningarne till 1,000 Kronor, tillsammans 3,500 Kronor;

4:o att för adjunkterne i medicin, kirurgi och pediatrik den fasta lönen bestämmas till 2,000 Kronor och tjänstgöringspenningarne till 1,000 Kronor, tillsammans 3,000 Kronor;

5:o att då någon af ofvan uppräknade lärare är förhindrad att sin tjänst upprätthålla, och detta under så lång tid, att en vikarie måste i hans ställe förordnas, utaf de honom tillkommande årliga tjänstgöringspenningarne må till vikariens aflönande afdragas ett mot vikariatstiden svarande belopp;

6:o att arfvodena för amanuenserne vid medicinska, kirurgiska, pediatrika och obstetriska klinikerna samt vid den patologiskt-anatomiska anstalten måtte höjas från 600 till 900 Kronor för de 3 förstnämnda och från 400 till likaledes 900 Kronor för de tvänne senare, hvilkas åligganden numera taga deras tid i anspråk så mycket, att arfvodena för dem med allt skäl böra sättas lika med de trenne först nämnde amanuensernes; samt att arvodet för amanuensen i rätts- och statsmedicin måtte höjas från 400 till 600 kronor;

7:o att det nu utgående anslaget, stort 1,500 Kronor, till aflöning af bibliotekarie, sekreterare och kamrerare måtte med 1,000 Kronor höjas till 2,500 Kronor; och

8:o att de tre uti institutets nu gällande stat uppförda vaktmästarelöner, hvilka vid förra riksdagen ökades med 150 Kronor hvardera, att såsom fast löneförhöjning utgå från och med år 1875, måtte alla bestämmas till ett lika belopp af 750 Kronor, enär uti de till dessa vaktmästaretjänster hörande göromåls beskaffenhet och mängd under nuvarande förhållanden ej finnes någon orsak att, som hittills varit händelsen, sätta ett af de för dem bestämda arvoden högre (750 Kronor) än de tvänne andra (650 Kronor hvardera).

En särskild här bilagd tablå visar närmare förhållandet mellan de nu varande och de här föreslagna lönerna för institutets lärare, tjänstemän och vaktbetjening, på samma gång som deruti äfven finnes angifvet beloppet af den föreslagna lönetillökningen, vare sig såsom tjänstgöringspenningar eller såsom fast lön.

Stockholm den 20 November 1874.

Lärarekollegium.

Vidimeras
Ex officio
Curt Wallis.

Jemförande sammanställning af Karolinska Institutets nuvarande aflö-
ningsstat med den af Lärarekollegiet uti dess skrifvelse
den 20 November 1874 föreslagna.

	Nuvarande lön Kronor.	Förhöjd lön Kronor.	Förhöjning.	
			Fast löne- förhöjning.	Tjenstgörings- penningar.
Professorn i Anatomi	(Och fri bostad. 4,200	(Och fri bostad. 5,700	---	1,500
" " Kemi	(Och fri bostad. 4,200	(Och fri bostad. 5,700	---	1,500
" " Fysiologi	4,500	6,000	---	1,500
" " Patologisk anatomi	4,500	6,000	---	1,500
" " Obstetrik och Gynekologi	4,500	6,000	---	1,500
" " Medicin	4,000	5,500	---	1,500
" " Kirurgi	4,000	5,500	---	1,500
" " Pediatrik	4,000	5,500	---	1,500
E. O. Professorn i Rätts- och Statsmedicin	2,500	3,500	---	1,000
" " Psykiatri	2,500	3,500	---	1,000
" " Syfilidologi	2,500	3,500	---	1,000
" " Materia medica	2,500	3,500	---	1,000
Adjunkten i Anatomi	2,500	3,500	---	1,000
" " Kemi	2,500	3,500	---	1,000
" " Patologisk anatomi	2,500	3,500	---	1,000
" " Obstetrik	2,500	3,500	---	1,000
" " Medicin	2,000	3,000	---	1,000
" " Kirurgi	2,000	3,000	---	1,000
" " Pediatrik	2,000	3,000	---	1,000
Transport	59,900	82,900		23,000

	Nuvarande lön Kronor.	Förhöjd lön Kronor.	Förhöjning.	
			Fast löne- förhöjning.	Tjenstgörings- penningar.
Transport	59,900	82,900		23,000
Amanuensen vid medicinska kliniken . .	600	900	300	—
„ „ kirurgiska „ . .	600	900	300	—
„ „ pediatrika „ . .	600	900	300	—
„ „ obstetriska „ . .	400	900	500	—
„ „ patalog-anatomiska an- stalten	400	900	500	—
„ i Rätts- och Statsmedicin	400	600	200	—
Anslag till aflöning af bibliotekarie, se- kreterare och kamererare	1,500	2,500	1,000	—
1 Vaktmästare	750 *)	750	—	—
1 „	650 *)	750	100	—
1 „	650 *)	750	100	—
	66,450	92,750	3,300	23,000
			26,300 **)	

*) Från början af 1875.

**) Den i motionen föreslagna summan 25,700 Kr. understiger den i tablån upptagna med 600 Kr., beroende på beräkningen af bostad för två professorer till 600 i stället för 300 enligt tablån.
(Not af motionären.)

Afskrift.

Bil. 4.

Underdånigt memorial.

I underdånig skrifvelse af den 7 sistlidne September har Consistorium academicum majus i Lund hos Eders Kongl. Maj:t gjort framställning om behovet af ökade löner för universitetslärare och tjänstemän, hvilket behof jemväl, hvad Upsala universitet angår, blifvit af Consistorium academicum majus derstädes hos Kanslersembetet anmaldt i skrifvelse af den 3 sistlidne Oktober månad. Underdånigst bifogande berörde handlingar tillåter sig Kanslersembetet att rörande desamma afgifva följande underdåniga yttrande.

Mellan Consistoriernas förslag till löner för *professorerna* eger den skiljaktighet rum, att då Consistorium academicum majus i Upsala föreslagit lönerna för samtliga professorer, med undantag af första teologie professorn och professor Skytteanus, i afseende på hvilkas löner ingen förändring i fråga sättes, till 6,000 kronor, af hvilka 4,500 kronor skulle beräknas såsom lön och 1,500 såsom tjänstgöringspenningar, har Consistorium academicum majus i Lund, som yttrat sig endast om lönerna för professorer vid de världsliga fakulteterna, väl ansett samma lönebelopp eller 6,000 kronor vara det "minsta erforderliga", men likväl inskränkt sin underdåniga framställning dertill, att spanmålslönerna måtte fastställas till 6,000 kronor men penninglönerna till 5,500 kronor, och att af lönerna 500 kronor måtte beräknas såsom tjänstgöringspenningar.

I afseende härå tillåter sig Kanslersembetet i underdånighet fästa Eders Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet på önskvärdheten deraf, att, der ej särskilda omständigheter föranleda ett undantag, normallönen för professorerne vid båda universiteten bestämmes till lika belopp. Högsta professorslön har hittills tillkommit vissa professorer vid Lunds universitet, oaktadt i Upsala med dess stora antal studerande lärarnes krafter visserligen icke tagas i mindre anspråk. Skilnaden mellan lefnadskostnaderna i de båda universitetsstäderna, om också tillfälligtvis någon, är icke heller sådan, att en olikhet i lärarnes aflöning derigenom rättfärdigas. Större skäl kunde vara, att ett visst antal af de yngre professorerna inom hvardera universitetet åtnjöte lägre lön än de äldre, dock endast under förutsättning att redan den minsta lönen är tillräcklig, hvaremot en obilighet uppstår, om den

högsta icke kan anses vara något mer än hvad behovet oundgängligen fordrar. I alla händelser uppstår den orättvisa, att endast tillfälligheter afgöra, om den ene professorn kommer att i lägsta lönegraden kvarstå flera år längre än den andra. Hvad åter angår det nödiga lönebeloppet, så, då frågan nu icke är om ett tillfälligt dyrtidstillägg, utan om ett sådant bestämmande af lönerna, att de kunna för en längre tid blifva någorlunda tillfredsställande, och då professorslön är den högsta som kan vinnas på den akademiska banan, hvars beträdande är förenadt med ett mödosamt arbete och ej obetydliga uppoffringar innan för dem någon ersättning är att förvänta, tvekar Kanslersemetet icke att i underdånighet hemställa, att normallönen för samtliga de professorer, åt hvilka en löneförbättring af Consistorium blifvit satt i fråga, måtte varda af Eders Kongl. Maj:t i nåder föreslagen till 6,000 kronor, hvarvid dock, på sätt Consistorium i Upsala hemställt, de boställen, som finnas anslagna åt fem professorer vid Upsala universitet, nemligen en inom den medicinska och fyra inom den filosofiska fakulteten, torde böra i lönerna beräknas till värde af 600 kronor, i stället för såsom hittills till 300 Kronor för hvardera.

Lika med Consistorium academicum majus i Upsala och på de af Consistorium anförda skäl antager Kanslersemetet, att om professorslönerns höjande till 6,000 kronor af Riksdagen bifalles, en fjerdedel eller 1,500 kronor lämpligen kan beräknas såsom tjänstgöringspenningar. Då det likväl icke är möjligt för den, som under en kortare tid åtnjuter tjänstledighet, att omedelbart ändra sina lefnadsförhållanden så, att de vanliga och oundgängligt nödiga utgifterna kunna minskas, vågar Kanslersemetet underdånigst föreslå, att afdrag af tjänstgöringspenningar icke må ske för ledighet, åtnjuten mellan läseterminerna, och ej heller under läsetermin, då ledighet på grund af styrkt sjukdom, ej åtnjutes längre tid än tre månader eller af annat skäl under längre tid än en månad. I afseende på de medel, som genom afdrag å professors lön blifva disponibla, skulle en obillighet uppstå, om dessa alltid tillföle den, som förrättat tjensten, emedan i sådant fall en vikarie kunde få ersättning för 2 månaders tjänstgöring, under det att en annan hade bestridt likartad tjänst under 3 månader utan ersättning. Särdeles skulle detta vara obilligt, om den förre vore en affönad adjunkt, den senare en docent utan lön. Lämpligast torde derföre vara, att de tjänstgöringspenningar, som under ett år blifvit å professorers löner afräknade få vid årets slut, jemte de för samma ändamål särskildt beviljade anslag, af universitetet disponeras efter vissa af Kanslern fastställda grunder mellan de yngre akademiska lärare, hvilka under året såsom vikarier tjänstgjort.

Båda de akademiska Consistorierna hafva hemställt, att *bibliotekarien* och *räntmästaren* måtte komma i åtnjutande af de löneförmåner, som blifva professorerne tillerkända, och tillstyrker Kanslersemetet härtill nådigt bifall.

För *adjunkterna* har Consistorium academicum majus i Upsala föreslagit först en allmän löneförhöjning af 500 kronor för dem hvardera, samt vidare
dels

dels för de 8 äldsta adjunkterna ytterligare 500 kronor för dem hvardera, dels och slutligen för 8 af adjunkterna, hvilka hafva en mera sjelfständig och ansträngande lärareverksamhet, särskilda tjenstgöringspenningar till belopp af 500 kronor för dem hvardera; hvaremot Consistorium academicum majus i Lund i underdånighet tillstyrkt, att de tjuoen adjunktslönerna måtte höjas med 500 kronor för hvarje samt att derjemte 500 kronor såsom tjenstgöringspenningar måtte tillerkännas dels adjunkten i latinska språket och litteraturen för honom åliggande examensskyldighet, dels de sex adjunkter, som äro anstälde vid universitetets särskilda institutioner och på grund deraf hafva en ökad tjenstgöring.

Att en löneförhöjning äfven för adjunkterna är af behovet påkallad kan visserligen icke förnekas, men då deras befattningar vanligen tillträdas vid yngre år, och det icke kan vara önskvärdt, att adjunkter, som sakna utsigt till befordran vid universitetet, qvarhållas der allt för länge, torde den af Lunds Consistorium föreslagna allmänna löneförhöjning för adjunkterna kunna anses någorlunda tillfredsställande. Skulle denna bifallas, lär, på sätt Consistorium föreslagit, det för adjunkten vid Upsala universitet Afzelius på universitetets indragningsstat uppförda anslag 500 kronor icke vidare böra utgå. Att de adjunkter, åt hvilka en särskild mera ansvarsfull och ansträngande verksamhet är anvisad, derför erhålla en särskild godtgörelse af 500 kronor, synes Kanslersembetet billigt, dock torde denna lämpligen kunna utgå i form af arfvode, som endast tillkommer den verkliga tjenstgörande, och således vid af sådan adjunkt begärd tjenstledighet för så lång tid, att vikarie måste förordnas, böra af adjunkten afstås och tillfalla vikarien. Hvad slutligen angår det för adjunkten i latinska språket vid Lunds universitet föreslagna arfvode, hemställer Kanslersembetet underdånigst att för detta universitet, likasom för det i Upsala, måtte i staten uppföras 500 kronor såsom arfvode till biträde åt professorn i latinska språket och litteraturen.

För *Akademi-sekreteraren* i Upsala, hvars lön för närvarande utgör 3,000 kronor, 500 kronor lönetillskott, inberäknad ersättning för skrifmaterialier, och 8 famnar ved in natura, har Consistorium föreslagit, att hans lön måtte höjas till 4,200 kronor och derutöfver den löneförhöjning, som för sekreterarne uti med universitetet jemförliga embetsverk och kollegier i riket kan af Kongl. Maj:t finnas skälig. För akademi-sekreteraren i Lund, som för närvarande uppbär 1,575 kbft spanmål, motsvarande efter 2 kronor 10 öre per kbft, ett belopp af 3,307 Kr. 50 öre, samt på universitetets indragningsstat 250 Kr. såsom ersättning för förlorad expeditionslösen, har Consistorium i underdånighet begärt lönens förhöjande med 1,000 kronor, med vilkor, hvad nuvarande sekreteraren angår, att han afstår från det belopp, han å indragningsstaten uppbär.

Af denna framställning synes, att de båda akademi-sekreterarnes löneinkomster hittills varit ganska nära lika, äfvensom att den löneförhöjning, som för hvardera blifvit begärd, utgörande för akademi-sekreteraren i Upsala 700 och för den

i Lund 750 kronor, temligen nära öfverensstämmen. Väl äro göromålen vid det akademiska kansliet i Upsala större än i Lund, men sekreteraren har också på förra stället uteslutande till sitt biträde en notarie, samt dessutom en kanslist, som han vid det senare delar med räntekammaren, hvarföre Kanslersemetet icke finner sig hafva något väsendtligt skäl att afvika från hvad Consistorierna i detta hänseende föreslagit.

Vid de löneförhöjningar, som för *Akademi-kamrerarne* och för *Amanuenserne* vid kamererarekontoret i Upsala samt vid räntekammaren och kansliet i Lund blifvit föreslagna, har Kanslersemetet intet att anmärka, hemställande dock underdånigst, huruvida icke, om löneförhöjningarne för kamrerarne beviljas, dels dessa böra erhålla egenskapen af tjenstgöringspenningar, att afstå efter de grunder, som för professorernes tjenstgöringspenningar kunna varda bestämda, dels ock det för Kamreraren Schenson på Upsala universitets indragningsstat uppförda anslag 300 kronor bör upphöra att utgå.

För *vice Bibliotekarien* i Upsala är föreslaget lörens höjande från 3,000 till 4,000 kronor, och för *vice Bibliotekarien* i Lund från 2,500 till 3,000 kronor, hvaraf 500 kronor såsom tjenstgöringspenningar. Kanslersemetet, som icke anser giltigt skäl förefinnas att öka den skiljaktighet mellan *vice-bibliotekariernas* löner i Upsala och Lund, som redan eger rum, hemställer, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå en förhöjning i hvardera af dessa löner med 500 kronor, utan skyldighet för innehafvarne att vid åtnjuten tjenstledighet afstå någon del deraf till vikarien.

Till den löneförhöjning för *Biblioteks-amanuenserne*, som af de akademiska konsistorierna blifvit föreslagen, tillstyrker Kanslersemetet underdånigst bifall, endast med den anmärkning att lönernas ringhet synes gifva giltig anledning dertill, att icke någon del af dem må såsom tjenstgöringspenningar beräknas.

Mot de löneförhöjningar för *Musikdirektörerna*, *Konservatorerne* vid universiteternas zoologiska muséer, *trädgårdsmästarne* och *amanuenserne* vid de särskilda institutionerna, hvarom de akademiska Consistorierna gjort framställning, har väl Kanslersemetet intet väsendtligt att anmärka, men tillåter sig likväl fästa Eders Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet derpå, att lönen för kapellmästaren i Lund, uppgående äfven med den af Consistorium föreslagna förhöjning endast till 1,500 kronor, svärligen kan motsvara äfven de mest anspråkslösa fordringar, hvarföre det vore särdeles önskvärdt, om tillgångarne medgäfvé höjandet af hans lön till åtminstone 2,000 kronor. Han skulle ändock komma i vida sämre belägenhet än musikdirektören i Upsala, hvars lön redan för närvarande beräknas till 1,803 Kr. 67 öre utom boställsrum och 6 famnar ved in natura.

Särskildt har Consistorium academicum i Lund hemställt, att, ifall ej en profession i geologi varder inrättad, ett anslag af 1,500 Kr. måtte beredas, hvarigenom med tillägg af det belopp af jemväl 1,500 Kr., som åt läraren i ämnet för närvarande är anslaget, en *adjunktur i geologi* kunde blifva inrättad. Kanslers-

embetet, som delar Consistorii vid flere tillfällen uttalade åsigt om önskvärdheten deraf, att anslag till en profession i geologi vid Lunds universitet må blifva beviljad, befarar att detta snarare skulle förhindras än befordras, om en adjunktur i ämnet nu inrättades. Bättre torde derföre vara att låta det närvarande förhållandet någon kortare tid fortfara; men då det anslag, 1,500 Kr., som hittills varit åt läraren i geologi beviljad, utan tvifvel är nog ringa, för att vid universitetet fästa en lärare med mera framstående förmåga, hemställer Kanslersembetet underdånigst, det täcktes Eders Kongl. Maj:t i nåder föreslå Riksdagen detta anslags höjande med 1,000 Kr. till 2,500 Kr.

För läraren i *psykiatri* har Consistorium academicum majus i Upsala föreslagit arfvodets höjande från 1,500 till 1,800 kronor. Med afseende på den undervisningsskyldighet, som åligger denne lärare, skulle Kanslersembetet icke tvekat att förslå ökandet af hans arvode till likhet med de yngre adjunkternas löner, om sådant varit af Consistorium ifrågasatt, men vågar nu endast underdånigst anhålla att åtminstone det belopp, som blifvit af Consistorium föreslaget, måtte vinna Eders Kongl. Maj:ts nådiga bifall.

Mot den tillökning i lönerna för Akademi-notarien, Akademi-kanslisten och Akademi-ombudsmannen, som af Consistorium academicum i Upsala blifvit föreslagen har Kanslersembetet intet att anmärka.

Till förhöjning i vaktbetjeningens löner har Consistorium academicum i Upsala anhållit, att ett anslag af 2,237 Kr. 50 öre måtte hos Riksdagen begäras, motsvarande detta en löneförhöjning af 25 procent för 23 vaktmästare vid de akademiska institutionerna, orangeri-gesäller, eldvaktare och drängar, dock så att äfven för dem, som hafva högre lön än 500 kronor årligen, löneförhöjningen icke öfverstiger 125 kronor. På sätt Consistorium i sin skrifvelse anført, har för innevarande år, med Eder Kongl. Maj:ts nådiga tillåtelse, en af behovet högt påkallad löneförbättring för universitetets vaktmästare och betjening till samma belopp utgått ur universitetets reservfond, men då denna, hvars inkomster äro tillfälliga, icke kan afse sådana utgifter, som under en följd af år blifva nödvändiga, och dess tillgångar icke heller medgifva ett fortsatt bestridande af nu i fråga varande anslag, anser sig Kanslersembetet böra underdånigst förorda, hvad Consistorium i denna del begärt.

För vaktbetjeningen vid universitetet i Lund förefinnes visserligen samma behof af löneförbättring, som i Upsala, och har en sådan så väl under förlidne som innevarande år ur universitetets reservfond till ett mindre belopp utgått. Då detta förhållande icke framgent kan fortfara, har Kanslersembetet anmodat Consistorium i Lund att i sammanhang med anmälan om andra universitetets behof, till hvilkas fyllande bidrag af statsmedel påkallas, göra den underdåniga anmälan, hvartill omständigheterna i i fråga varande hänseende gifva anledning, och i saknad hvaraf

Kanslersembetet för närvarande icke är i tillfälle att i ämnet afgifva underdånigt yttrande.

I sammanhang med här ofvan underdånigst anförde framställningar har Consistorium academicum i Upsala i afseende på de löner, i hvilka spanmål ingår, hemställt, att löntagaren fortfarande såsom hittills må erhålla lösen för spanmålen efter det pris, som enligt stadgade grunder hvarje år åsättes, att, i stället för det nu årligen föränderliga, ett fast penningtillskott af statsmedel bestämmes såsom fyllnad i hvarje spanmålslön — spanmålen beräknad till 2 Kr. 7 öre per kub.fot — samt att i enlighet härmed det nuvarande penninganslaget sammanföres med den tillökning, som på grund af nu afgifvet förslag fastställles, till ett fast penninganslag för hvarje lön att af statsmedel utgå.

I anledning häraf får Kanslersembetet i underdånighet upplysa, att sedan Consistorium academicum majus i skrifvelse den 24 Januari gifvit Kanslersembetet del af sitt beslut angående omedelbar fördelning, efter beräkning af 2 Kr. 7 öre per kub.fot spanmål, af det vid 1873 års riksdag beviljade fasta anslag af 43,323 Rdr 79 öre mellan de lärare och tjänstemän vid universitetet, i hvilkas löner spanmål ingår, och Consistorium vidare med skrifvelse, den 13 sistlidne Maj, insänt en utfärdad och påtecknad lista, af hvilken inhemtas att af vederbörande löntagare alla utom tvänne, hvilkas yttranden ej kunnat erhållas, hvar för sig antagit det ifrågasatta aflönings sättet, meddelade Kanslersembetet Consistorium det svar att,

då det af Riksdagen Universitetet beviljade fasta anslag af 43,323 Rdr 79 öre gafs "i stället för" det förut anvisade förslagsanslaget 30,000 Rdr och således efter Kanslersembetets uppfattning hade samma ändamål;

då således hvarje löntagare vid universitetet, enär den af Kongl. Maj:t för universitetet fastställda stat icke blifvit genom förslagsanslagets förändring till bestämdt anslag rubbad, är berättigad att uppbära en viss minimilön, för hvars utbetalande Universitetet, genom Consistorii framställning om förslagsanslagets förändring till ett bestämdt anslag, iklädt sig ansvaret, hvilket tydligare framgår deraf att framdeles utnämnde löntagare icke kunna anses bundne af den förklaring, som af de nuvarande blifvit afgifven;

då följaktligen, i händelse en framdeles blifvande löntagare förbehölle sig att få uppbära sin lön enligt staten, tvänne olika aflönings sätt skulle uppstå, och Universitetet af det fixa anslaget afdraga så stor del, som under vissa år fölle på sådan löntagares andel, för att dermed kunna betäcka den brist, som under andra år i hans bestämda lön kunde uppstå; och

då sålunda den skedda förändringen, i stället för att, såsom dermed afsågs, åstadkomma en förenkling i Universitetets redovisning, skulle kunna göra densamma mera invecklad och oklar;

ansåg sig Kanslersembetet icke kunna eller böra fastställa hvad Consistorium angående ofvanberörde fasta anslags årliga fördelning beslutat.

Såsom Eders Kongl. Maj:t af det nu anförda täcktes finna, har Kanslers-embetet uppfattat Eders Kongl. Maj:ts och Riksdagens beslut angående förslags-anslagets förändring till bestämdt anslag icke hafva haft till ändamål att ändra lönevilkoren för vissa bland Universitetets lärare och embetsmän, utan blott att på ett annat, till större enkelhet i räkenskaper och redovisning ledande sätt, betrygga dem i åtnjutandet af en viss, i staten bestämd lön. Skulle Eders Kongl. Maj:t åter finna, att dessa löntagares inkomster lämpligare böra göras beroende af spanmåls- prisen, hvartill utan tvifvel skäl kunna förefinnas, har Kanslersembetet ej anledning att afstyrka hvad Consistorium i denna del hemställt.

Consistorium academicum majus i Upsala har jemväl gjort framställning om ett anslag af 7,320 kronor 92 öre till fyllnad uti åtskilliga äldre vid 1841 och 1854 årens riksdagar Universitetet beviljade penningelöner. Angående detta behof har Kanslersembetet redan haft nåden hos Eders Kongl. Maj:t göra underdånig hem- ställan genom sitt underdåniga memorial den 19 sistlidne Juni, hvilket Kanslers- embetet alltså nu får i underdånighet åberopa. Stockholm den 28 November 1874.

Henning Hamilton.

R. M. Bowallius.

Afskriftens enlighet med originalkonceptet bestyrker

ex officio

R. M. Bowallius.

Afskrift.

Bil. 5.

Underdånigt Memorial.

Hos Kanslersembetet har Carolinska Medico-chirurgiska Institutets lärarekollegium gjort framställning om underdånig anhållan, det täcktes Eders Kongl. Maj:t i nåder, beträffande Institutets aflöningsstat, föreslå nästkommande Riksdag:

— — — — —
 — — — — —

Härjemte underdånigt bifogande lärarekollegiets till Kanslersembetet aflättna skrifvelse i ämnet, får Kanslersembetet i anledning deraf i underdånighet anföra följande:

Vid första punkten anser sig Kanslersembetet, som mot de föreslagna lönebeloppen icke har något att erinra, endast böra anmärka, att det afdrag å lönen, 300 kronor, som hittills egt rum för hvardera af professorerne i anatomi och kemi, åt hvilka boställslägenheter på institutet äro upplättna, numera synes nog lågt. Visserligen bör i betraktande tagas den olägenhet, som det för bemälda professorer kan medföra, att icke fritt få välja bostad, äfvensom man icke heller bör förbise, att en nedsättning i de för närvarande högt uppdrifna hyrorna kan komma att ega rum; men då i fråga varande boställslägenheter utgöras af hvardera åtta rum och kök, således fullt motsvara ett mindre hushålls behof och ingalunda kunna anses hafva ett i allmänhet ofördelaktigt läge, torde deras värde med skäl kunna uppskattas till 600 kronor. Kanslersembetet vågar därför i underdånighet föreslå detta belopp såsom det afdrag, hvilket, så vida lönerna höjas till 6,000 Kronor, derefter bör ega rum för ofvannämnde tvänne professorer vid Carolinska institutet, och detta så mycket heldre som Consistorium academicum majus i Upsala föreslagit enahanda afdrag å lönen för de professorer vid Upsala universitet, åt hvilka boställsrum äro anvisade.

Mot lärarekollegiets förslag i 2:dra, 3:dje och 4:de punkterna har Kanslersembetet intet att erinra. Endast upplysningsvis anser sig Kanslersembetet böra i underdånighet anföra, att då för adjunkterne vid Carolinska institutet aflöningsfördelning i lön och tjänstgöringspenningar blifvit föreslagen, oakadt sådan fördelning icke blifvit såsom allmän regel iakttagen vid det underdåniga förslaget

till löneroglering för universiteten, detta har sin grund deri, att då adjunkt vid Carolinska institutet är af laga förfall hindrad att undervisningen upprätthålla, skall, enligt § 42 af de för institutet gällande stadgar, till dess bestridande annan lärare förordnas, hvaremot universitets-statuternas § 127 föreskrifver, att, då laga hinder inträffar för adjunkt att offentligen föreläsa, dervid får förblifva.

I femte punkten föreslår lärarekollegium, att afdrag å tjenstgöringspenningarne skall för professor och adjunkt ega rum, så snart han är förhindrad att sin tjenst upprätthålla under så lång tid, att en vikarie måste i hans ställe förordnas. Att i detta hänseende åstadkomma fullständig likhet mellan Universiteten och Carolinska institutet möter redan för närvarande vissa svårigheter i de olika föreskrifter, som för dem äro gällande, och dessa svårigheter skola ökas, om det framdeles skulle befinnas nödigt att till den medicinska lärokursens förkortande, utsträcka tiden för den kliniska undervisningens meddelande vid Carolinska institutet till någon större del af året. Emellertid synes det nog obilligt, att en lärare med ansträngande tjenstgöring icke af någon anledning skulle kunna åtnjuta en kortare tids tjenstledighet utan att vara underkastad ett afdrag å sina ingalunda öfverdrifna inkomster, och till afhjelpande häraf vore det en utväg, om Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att, på sätt för Universiteten redan eger rum, å Carolinska Institutets stat, till arfvoden åt vikarierande lärare, uppföra ett anslag, hvilket lämpligen torde kunna bestämmas till 500 Kronor. Skulle detta beviljas, kunde det medgifvas lärarne vid Carolinska Institutet att, i nära likhet med hvad Kanslersemetet för professorerne vid universiteten föreslagit, afdrag af tjenstgöringspenningar icke skulle ske för ledighet åtnjuten på grund af styrkt sjukdom under tid ej öfverskridande tre månader, och af annat skäl under tid ej längre än en månad. Om denna framställning vinner Eders Kongl. Maj:ts nådiga bifall, torde det ock vara ändamålsenligast, att de medel, som genom afdrag å lärarnes tjenstgöringspenningar blifva disponibla, få, jemte det för samma ändamål särskildt beviljade anslag, af lärarekollegium, efter vissa af kanslern fastställda grunder, vid hvarje års slut användas till fördelning mellan dem, hvilka under året såsom vikarierande lärare tjenstgjort.

Kanslersemetet, som vid lärarekollegiets förslag i öfriga delar ej har något att erinra, får i afseende på 7:de punkten deri endast upplysningsvis i underdånighet anföra, att i fråga varande anslag, 1,500 kronor, nu är så disponerad, att deraf utgår såsom aflöning åt bibliothekarien 600 kronor, åt sekreteraren 500 och åt kamreraren 400 kronor.

Stockholm den 28 November 1874.

Henning Hamilton.

R. M. Bowallius.